

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1549—1580

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1549	Laki tuloverolain muuttamisesta	3493
1550	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta . .	3496
1551	Laki ulkomailta tulevan palkansaaajan lähdeverosta	3498
1552	Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta	3501
1553	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	3504
1554	Laki verotuslain 60 §:n kumoamisesta	3505
1555	Laki eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	3506
1556	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta	3507
1557	Verohallintolaki	3510
1558	Laki verotusmenettelystä	3514
1559	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	3533
1560	Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	3538
1561	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	3541
1562	Laki perintökaaren 20 luvun muuttamisesta	3546
1563	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta . .	3547
1564	Laki leimaverolain muuttamisesta	3549
1565	Laki tuloverolain muuttamisesta	3552
1566	Laki veronkantolain muuttamisesta	3554
1567	Laki verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain muuttamisesta	3557
1568	Laki arpajaisverolain muuttamisesta	3558
1569	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	3559
1570	Laki koiraverosta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta	3561
1571	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	3562
1572	Laki ulkomaisten väliyritysten osakkaiden verotuksesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	3564
1573	Laki yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta	3565
1574	Laki merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 8 a §:n muuttamisesta	3566
1575	Laki eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta .	3567
1576	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	3568
1577	Laki kansaneläkelain 18 ja 19 §:n muuttamisesta	3569
1578	Laki suhdannetalletuslain muuttamisesta	3570
1579	Asetus verotusmenettelystä	3572
1580	Asetus ennakkoperintäasetuksen 38 §:n muuttamisesta	3574

N:o 1549

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 135 §:n 2—4 momentti,
muutetaan 9 §:n 3 momentti, 76 §:n 4 kohta ja 77 §:n 1 momentti,
näistä 76 §:n 4 kohta sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa
(1465/94), ja
lisätään 10 §:ään uusi 4 a ja 4 b kohta, lakiin uusi 13 a §, 68 §:ään uusi 3 momentti,
76 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994
annetulla lailla, uusi 5 kohta ja 2 momentti sekä 96 §:ään, sellaisena kuin se on osittain
muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja 30 päivänä joulukuuta 1993 annetulla lailla
(1502/93), uusi 9 momentti, seuraavasti:

HE 76/95

VaVM 45/95

EV 142/95

161—1995

450301A

9 §

Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus

 Jos henkilöllä, joka ei asu Suomessa, tai ulkomaisella yhteisöllä tai yhteenliittymällä on Suomessa elinkeinon harjoittamista varten kiinteä toimipaikka, on tällainen henkilö, yhteisö tai yhteenliittymä 1 momentin 2 kohdan ja 2 momentin estämättä velvollinen suorittamaan veroa tulon perusteella kaikesta tähän kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavasta tulosta.
 -----

10 §

Suomesta saatu tulo

Suomesta saatua tuloa on muun ohessa:

4 a) palkkio, joka on saatu suomalaisen yhteisön tai yhtymän hallituksen tai siihen rinnastettavan muun hallintoelimen jäsenen tehtävästä;

4 b) tulo, joka on saatu taiteilijan tai urheilijan Suomessa tai suomalaisessa aluksessa harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta;

2 luku

Eräät verovelvollisuutta koskevat yleiset säännökset

13 a §

Kiinteä toimipaikka

Kiinteällä toimipaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa elinkeinon pysyvää harjoittamista varten on erityinen liikepaikka tai jossa on ryhdytty erityisiin järjestelyihin, kuten paikkaa, jossa sijaitsee liikkeen johto, sivuliike, toimisto, teollisuuslaitos, tuotantolaitos, työpaja tai myymälä taikka muu pysyvä ostotai myyntipaikka. Kiinteäksi toimipaikaksi luetaan myös käytössä oleva kaivos tai muu löydös, kivilouhos, turvesuo, soranotto- tai muu siihen verrattava paikka taikka palstoitettujen tai palstoitettaviksi tarkoitettujen kiinteistöjen elinkeinotoimintaan kuuluvassa myynnissä nämä kiinteistöt ja rakennusurakoinnissa paikka, jossa sellaista urakointia on huomattavassa määrässä harjoitettu, sekä

linjaliikenteen harjoittamisessa myös liikkeen huolto- tai muu erityinen, liikennettä palveleva pysyvä liikepaikka.

68 §

Työnantajan maksamat vakuutusmaksut

 Sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty, veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan työnantajan maksamat ulkomaisesta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut. Vakuutus katsotaan kuitenkin Suomesta otetuksi, jos sen on myöntänyt ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa oleva kiinteä toimipaikka. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, veronalaista ansiotuloa ei ole muuttovuonna ja kolmena sitä seuraavana vuotena työnantajan maksamat vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.
 -----

76 §

Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät verovapaat korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

4) palkka tai palkkio, jonka Suomen valtio maksaa ulkomaanedustuksessa palvelevalle rajoitetusti verovelvolliselle, joka ei ole Suomen kansalainen, ja eläke, jonka Suomen valtio maksaa tällaisen palvelun perusteella rajoitetusti verovelvolliselle, joka ei ole Suomen kansalainen;

5) muusta kuin 1—3 kohdassa tarkoitettua, ulkomailla tapahtuvasta työskentelystä johtuvat, työnantajan maksamat verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja matkakustannukset sekä ulkomailla työskentelyn aikana työnantajan siellä kustantama tavanomainen yksityinen palveluhenkilöstö ja lasten koulutus, sekä se osa asumisen tuottamasta edusta, joka ylittää edun kohtuullisen arvon, sen mukaan kuin verohallitus tarkemmin määrää.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua eläkettä pidetään kuitenkin veronalaisena tulona, jos eläkkeen maksamista koskeva

päätös on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 1996 tai eläkkeensaajan kotivaltio ei saa verottaa eläkkeestä Suomen ja tämän valtion välillä voimassa olevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan.

77 §

Ulkomaantyötulo

Ulkomailla tehdystä työstä saadusta palkasta (*ulkomaantyötulo*) otetaan verotuksessa huomioon siten kuin kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain (1552/95) 6 §:ssä säädetään 60 prosenttia, jos tästä työstä johtuva oleskelu ulkomailla yhtäjaksoisesti kestää vähintään kuusi kuukautta (*ulkomaantyöskentely*). Muilta osin ulkomaantyötuloa ei pidetä veronalaisena tulona. Ulkomaantyötulona ei kuitenkaan pidetä palkkaa, jota työskentelyvaltio Suomen ja tämän valtion välillä voimassa olevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan ei saa ensisijaisesti verottaa, eikä palkkaa, joka on saatu Suomen valtiolta, kunnalta tai muulta suomalaiselta julkisyhteisöltä tai Suomen Ulkomaankauppaliitto ry:ltä taikka suomalaisessa vesi- tai ilma-aluksessa tehdystä työstä.

96 §

Eläkevakuutusvähennys

Ulkomaisesta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Vakuutus katsotaan kuitenkin Suomesta otetuksi, jos sen on myöntänyt ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa oleva kiinteä toimipaikka. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, maksamat vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

hän verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lain 10 §:n 4 a ja 4 b kohtaa sovelletaan suoritukseen, joka tapahtuu lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Lain 68 ja 96 §:ää sovelletaan maksuihin, jotka suoritetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksuihin, jotka perustuvat ennen 1 päivänä syyskuuta 1995 otettuun vapaaehtoiseen eläkevakuutukseen ja jotka ovat verovuonna määrältään enintään 15 000 markkaa, sovelletaan kuitenkin vuosilta 1996 ja 1997 toimitettavissa verotuksissa vuonna 1995 voimassa ollutta lakia.

Lain 76 §:n 1 momentin 4 kohtaa sovelletaan eläkkeeseen, joka maksetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tehdyn eläkepäätöksen perusteella.

Lain 77 §:n 1 momenttia sovelletaan palkkaan, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen sellaisen ulkomaantyöskentelyn perusteella, joka alkaa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Vuoden 1995 aikana voimassa ollutta lakia sovelletaan kuitenkin vuosilta 1996 ja 1997 toimitettavissa verotuksissa, jos ulkomaantyöskentely

a) on alkanut vuoden 1995 aikana tai sitä ennen; tai

b) alkaa vuoden 1997 aikana tai sitä ennen sekä Suomen ja työskentelyvaltion välillä voimassa olevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen nimenomaisen määräyksen mukaan työskentelyvaltio ei saa verottaa palkasta, joka saadaan rakennus-, asennus- tai kokoonpanotoimintaan liittyvästä työstä.

Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1550

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 §, 6 §:n 1 ja 3 momentti, 7 §, 16 §:n 2 momentti ja 17 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1106/94), 5 ja 7 § 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1544/92) ja 6 §:n 1 momentti 30 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (1022/90), ja

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla (1242/88) ja mainitulla 8 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla, uusi 6 momentti, seuraavasti:

2 §

Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, noudatetaan vastaavasti, mitä muualla verolainsäädännössä säädetään rajoitetusti verovelvollisen tulojen ja varojen veronalaisuudesta sekä niistä tehtävistä vähennyksistä. Lähdevero perittäessä saadaan tulosta tehdä vain 6 §:ssä säädetty vähennykset.

3 §

Lähdevero on suoritettava, jollei muualla toisin säädetä, osingosta, yhtiöveron hyvityksestä, henkilörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja henkilöstörahaston jäsenilleen jakamasta ylijäämästä, korosta ja rojalista sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta. Osinkona pidetään myös verotuslain 57 §:ssä tarkoitettua peiteltyä osinkoa ja saman lain 73 §:ssä tarkoitettua peiteltyä

voitonsiirtoa osakkaan hyväksi. Lähdevero on suoritettava myös taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvasta korvauksesta riippumatta siitä, onko korvausta pidettävä palkkana taikka maksetaan-ko se taiteilijalle tai urheilijalle itselleen tai jollekin toiselle.

Jos taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuva korvaus maksetaan ulkomaiselle yhteisölle tai henkilölle, joka ei asu Suomessa, verovelvollisena pidetään lähdeveroa perittäessä ainoastaan tätä yhteisöä tai henkilöä.

5 §

Lähdeveroa ei peritä kansaneläkkeestä eikä perhe-eläkelain (38/69) mukaisesta eläkkeestä.

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työsken-

telee Suomessa kalenterivuoden aikana enintään sadan päivän ajan, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai

2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 3 000 markkaa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 100 markkaa päivältä.

Saadakseen tässä pykälässä tarkoitettua vähennyksen verovelvollisen on esitettävä työnantajalle sellainen selvitys kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

7 §

Lähdevero on 28 prosenttia osingosta, korosta, rojaltista ja yhtiöveron hyvityksestä sekä 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä, muusta ennakoperintälain 5 §:ssä tarkoitettua suorituksesta sekä henkilöstörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja jakamasta ylijäämästä. Lähdevero on 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

16 §

Milloin lähdevero muutoin kuin veron pe-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

rimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että Uudenmaan lääninverovirasto vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpantee siitä menevän veron.

17 §

Vastuusta veron ja ennakon suorittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä siitä säädetään verotuslaissa ja ennakoperintälaissa. Rajoitetusti verovelvollisen henkilön palkasta 16 §:n 2 momentin mukaisesti määrätystä verosta ovat vastuussa hänen työnantajansa ja ulkomaisen työnantajan täällä oleva edustaja niin kuin omasta verostaan. Työnantaja ja mainittu edustaja ei kuitenkaan ole vastuussa lähdeverosta, jos verovelvolliselle on myönnetty ennakoperintälaissa tarkoitettu verokortti ja työnantaja tai edustaja on noudattanut verokorttiin merkittyä ennakonpidätystä koskevaa määräystä eikä hän ole tieninyt eikä hänen olisi pitänyt tietää, että palkansaaja on rajoitetusti verovelvollinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan lähdeveroa koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sekä muulta osalta ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1551

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala ja veronsaaja

Ulkomailta tulevan palkansaajan palkkatulosta, joka on tuloverolain (1535/92) mukaan Suomesta saatua tuloa, suoritetaan *palkkatulon lähdeveroa* sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Palkkatulon lähdevero suoritetaan tuloverolain mukaan suoritettavien verojen sekä kunnallisverotuksessa vahvistettujen veroäyriensä perusteella suoritettavien maksujen asemesta.

Palkkatulon lähdevero menee valtiolle.

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

1) hän tulee tuloverolain mukaan Suomessa yleisesti verovelvolliseksi tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkaessa;

2) hänelle tästä työstä maksettava rahanpalkka on vähintään 35 000 markkaa kuukaudessa koko tässä laissa tarkoitetun työskentelyn ajan;

3) hän työskentelee erityisasiantuntemusta edellyttävissä tehtävissä ja

4) hän ei ole Suomen kansalainen eikä hän ole ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamivuotta edeltäneiden viiden kalenterivuoden aikana.

Jos ulkomailta tuleva palkansaaja toimii opettajana suomalaisessa yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa ylemmässä oppilaitoksessa taikka harjoittaa tieteellistä tutkimustyötä yleiseksi eduksi eikä tietyn henkilön tai yhteisön yksityiseksi hyödyksi, 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ei vaadita.

Verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana enintään 24 kuukauden ajan tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisesta ja niin kauan kuin tämä työskentely on yhtäjaksoista.

3 §

Veron peruste ja määrä

Palkkatulon lähdevero on 35 prosenttia 2 §:ssä tarkoitetusta työskentelystä saadun, enakkoperintälain (418/59) mukaan laske-
tun ennakonpidätyksen alaisen palkan kokonaismäärästä. Verovelvollinen on tulon saaja. Vero peritään lopullisena verona siten, että työnantaja vähentää sen maksettavasta palkasta.

4 §

Lain soveltamista koskeva hakemus

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti ja annettava lääninverovirastolle ennen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamista tai 30 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, lääninveroviraston on tehtävä asiaa koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

5 §

Edellytysten puuttuminen tai lakkaaminen

Jos palkkatulon lähdeveroa on peritty, vaikka sen edellytykset eivät ole toteutuneet, verotus toimitetaan koko työskentelyn ajalta tuloverotusta koskevien yleisten säännösten mukaan. Peritty lähdevero luetaan tällöin verovelvollisen hyväksi joko ennakkoperintälain mukaisena pidätettynä ennakkona tai rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) mukaisena lähdeverona. Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan myös siinä tapauksessa, että verovelvollisen palkka tässä laissa tarkoitetun työskentelyn kestäessä alenee alle 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainitun määrän.

6 §

Muun ansiotulon verotus

Jos ulkomailta tuleva palkansaaja saa myös muuta ansiotuloa kuin sellaista palkkatuloa, johon sovelletaan tämän lain säännöksiä, tällaisen muun tulon verotusta toimittaessa siihen lisätään palkkatulon lähdeveron alaisen tulon määrä. Näin saadusta tulon yhteismäärästä tehdään puhtaasta ansiotulosta myönnettävät vähennykset. Muusta ansiotulosta kuin palkkatulon lähdeveron alaisesta tulosta meneväksi veroksi katsotaan tällöin se osa edellä mainitulle yhteismäärälle lasketusta verosta, joka vastaa muun ansiotulon suhdetta sen ja palkkatulon lähdeveron alaisen tulon yhteismäärään. Tätä suhdetta laskettaessa otetaan huomioon puhtaat tulot ennen puhtaasta ansiotulosta myönnettävien vähennysten tekemistä.

Verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut 1 momentissa tarkoitettua muuta veronalaista ansiotuloa, on merkittävä veroilmoitukseensa myös palkkatulon lähdeveron alainen tulo.

7 §

Lain soveltaminen Ahvenanmaan maakunnassa

Jos ulkomailta tulevan palkansaajan palkkatulosta on suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus on 17,5 prosenttia. Jos tämän pykälän soveltamisen edellytykset ovat olemassa, on tästä tehtävä merkintä palkansaajan verokorttiin.

8 §

Veron perintä ja suorittaminen, muutoksenhaku ja ilmoittamisvelvollisuus

Palkkatulon lähdeveron perinnässä ja suorittamisessa, veron perinnän valvonnassa sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvien osin ennakkoperintälain säännöksiä. Verohallitus voi antaa veron perimistä, suorittamista, työnantajan vuosi-ilmoitusta sekä tilitämistä koskevat tarkemmat määräykset.

Työnantajan on palkkatulon lähdeveron perimisen sijasta toimitettava ennakkoperintälain mukainen ennakonpidätys, vaikka palkansaajan verokortissa olisi 4 §:ssä tarkoitettu merkintä, jos palkkatulon lähdeveron edellytykset eivät ole toteutuneet tai ne ovat lakanneet. Työnantaja vastaa ennakonpidätyksen toimittamisesta ja pidätetyn määrän suorittamisesta siten kuin ennakkoperintälaisa säädetään.

9 §

Salassapito sekä laiminlyönti- ja rangaistusseuraamukset

Tämän lain mukaan käsiteltäviin asioihin ja asiakirjoihin liittyvästä salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä ennakkoperintälain 61 §:ssä säädetään.

Palkkatulon lähdeveron perimis- ja tilitysvelvollisuuden laiminlyömisestä johtuvista seuraamuksista sekä rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä ennakkoperintälain 22—28 §:ssä ja 61—63 §:ssä säädetään.

Perimättä jätetty palkkatulon lähdevero voidaan maksuunpanna verovelvolliselle.

Tällöin noudatetaan soveltuvin osin, mitä verotuksen oikaisusta ja muutoksenhausta on säädetty.

10 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksu

Palkkatulon lähdeveron alaista palkkaa pidetään palkkana, jonka perusteella on suoritettava muut kuin 1 §:ssä tarkoitetut sosiaaliturva-, työeläkevakuutus-, tapaturmavakuutus- ja työttömyysvakuutusmaksut, joista muutoin on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

11 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset palkkatulon lähde-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

veron suorittamisen valvonnasta sekä muut tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

12 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen sellaisen työskentelyn perusteella, joka alkaa lain voimaantulopäivän ja joulukuun 31 päivän 1997 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien. Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1552

Laki**kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

Vieraasta valtiosta saadun tulon ja siellä olevan varallisuuden kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta säädetään tässä laissa.

Tätä lakia sovelletaan myös, kun tulon ja varallisuuden kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on määräys kansainvälisessä sopimuksessa, sikäli kuin sopimuksessa ei toisin määrätä.

Tätä lakia sovelletaan valtion tuloveroihin, kunnallisveroon, kirkollisveroon, yhteisön tuloveroon ja varallisuusveroon.

Mitä jäljempänä tässä laissa säädetään tulosta, sovelletaan vastaavasti varallisuuteen.

2 §

Hyvitysmenetelmä

Kaksinkertainen verotus poistetaan, jollei muualla toisin säädetä tai määrätä, vähentämällä vieraassa valtiossa suoritettu vero

Suomessa samasta tulosta suoritettavasta verosta 3—5 §:n mukaan (*hyvitysmenetelmä*).

3 §

Ulkomaisen veron hyvitys

Vieraasta valtiosta saadusta tulosta täällä suoritettavista veroista vähennetään vieraassa valtiossa samasta tulosta vastaavalta ajalta suoritettujen verojen määrä (*ulkomaisen veron hyvitys*).

Verovelvolliselle hyvitetään vain vieraalle valtiolle suoritettujen verojen määrä, jollei kansainvälisen sopimuksen nojalla hyvitetä myös vieraassa valtiossa suoritettujen muiden verojen määrää.

Vieraassa valtiossa suoritetuksi veroksi katsotaan myös määrä, jonka Suomen asianomainen viranomaisella on siirtänyt tai siirtää toisen valtion asianomaiselle viranomaiselle käytettäväksi verovelvollisen veron vähennykseksi.

Vieraassa valtiossa suoritettut verot hyvite-

tään Suomessa samasta tulosta suoritettavista veroista näiden suhteessa.

4 §

Hyvityksen enimmäismäärä

Hyvitys ei voi ylittää vieraasta valtiosta saadusta tulosta Suomessa suoritettavien verojen määrää.

Hyvityksen enimmäismäärä lasketaan maakohtaisesti, tulolähteittäin ja, luonnollisen henkilön ja kuolinpesän verotuksessa, tulolajeittain. Ulkomaisen veron hyvitys on enintään yhtä suuri osa tulolähteen ja tulolajin tulosta täällä suoritettavasta verosta kuin vieraasta valtiosta saatu tulo on tulolähteen ja tulolajin tulosta. Näitä suhdelukuja laskettaessa katsotaan tuloiksi määrät, jotka saadaan, kun tuloista vähennetään tulojen hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneet menot ja korot.

Tässä pykälässä tarkoitetuissa laskelmissa luetaan vieraasta valtiosta saaduiksi vain Suomessa veronalaiset tulot, joista on vieraassa valtiossa maksettava tämän lain mukaan hyvittävää veroa.

5 §

Käyttämätön ulkomaisen veron hyvitys

Jos vieraassa valtiossa suoritettujen verojen määrää ei kokonaan hyvitetä 4 §:ssä säädettyjen rajoitusten vuoksi, hyvittämättä jäänyt määrä (*käyttämätön ulkomaisen veron hyvitys*) vähennetään verovelvollisen vaatimuksesta seuraavalta verovuodelta samasta valtiosta saadusta, samaan tulolähteeseen ja samaan tulolajiin kuuluvasta tulosta määrätävistä veroista. Käyttämättömät ulkomaisen veron hyvitykset voidaan hyvittää seuraavana verovuotena vain siltä osin kuin hyvityksen enimmäismäärät tuolloin ylittävät samalta verovuodelta hyvittävien ulkomaisten verojen määrät.

6 §

Progressioehtoinen vapautusmenetelmä

Vieraasta valtiosta saatu tulo, johon Suomi on kansainvälisessä sopimuksessa luopunut käyttämästä verotusoikeuttaan, on luonnollisen henkilön, yhtymän ja kuolinpesän veronalaista tuloa. Verovelvollisen tulosta menevistä veroista vähennetään kuitenkin osa,

joka vastaa verosta vapautetun tulon osuutta tulolähteen ja tulolajin tulosta (*progressioehtoinen vapautusmenetelmä*). Vieraasta valtiosta saatua tuloa laskettaessa vähennetään tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot ja korot, jollei muualla toisin säädetä. Menot ja korot eivät kuitenkaan ole vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ylittävät vieraasta valtiosta saadun tulon määrän silloinkaan, kun ne saataisiin vähentää tuloverolain (1535/92), elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) tai maatilatalouden tuloverolain (543/67) mukaan. Vähennys tulosta menevistä veroista tehdään eri veroista näiden suhteessa.

Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan myös muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun tuloon, jos tuloverolaissa tai muussa laissa niin säädetään.

7 §

Vapautusmenetelmä yhteisön verotuksessa

Vieraasta valtiosta saatua tuloa, johon Suomi on kansainvälisessä sopimuksessa luopunut käyttämästä verotusoikeuttaan, ei lueta yhteisön veronalaiseen tuloon.

Vieraasta valtiosta saadun verovapaan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot ja korot eivät ole vähennyskelpoisia silloinkaan, kun ne saataisiin vähentää tuloverolain, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain tai maatilatalouden tuloverolain mukaan. Yhteisö voi kuitenkin vähentää verovapaaseen osinkotuloon kohdistuvat menot ja korot.

8 §

Menettely

Verovelvollisen on vaadittava ulkomaisen veron hyvitystä kirjallisesti lääninverovirastolta. Verovelvollisen on esitettävä selvitys vieraan valtion veron määrästä ja maksuusteesta sekä siitä, että vieraan valtion vero on lopullinen ja että se on maksettu, samoin kuin muista hyvityksen antamista varten tarpeellisista seikoista. Vieraskielisestä asiakirjasta on lisäksi annettava virallisen kääntäjän tekemä tai muu luotettava suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Jos verovelvollinen on osoittanut, että edellytykset hyvityksen myöntämiselle ovat muutoin olemassa, mutta ei pysty esittämään

kaikkia 1 momentissa mainittuja selvityksiä, hyvitys voidaan myöntää kohtuullisen määräisenä.

Ulkomaisen veron hyvitystä on vaadittava ennen verotuksen päättymistä. Jollei vieraan valtion veroa ole siihen mennessä lopullisesti maksettu tai jos vaatimusta ei muusta syystä ole voitu tehdä sanotussa ajassa, verovelvollinen voi tämän jälkeenkin esittää hyvityksen oikaisemista koskevan vaatimuksen. Tähän vaatimukseen samoin kuin muuten tässä laissa tarkoitetun hyvityksen muuttamiseen sovelletaan verotuksen oikaisua koskevia säännöksiä.

9 §

Ulkomaisen veron muuttuminen

Jos ulkomaisen veron hyvityksen perusteena ollut vieraan valtion veroa on muutettu, verovelvollisen on ilmoitettava muutoksesta

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

läninverovirastolle. Jos tällaista muutosta ei ole otettu hyvitystä annettaessa huomioon, läninveroviraston on oikaistava maksuunpano.

10 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

11 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Tällä lailla kumotaan veronhyvityslaki (341/81).

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1553

Laki
ennakkoperintälain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 30 §, sellaisena kuin se on 22 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa (352/91), sekä
lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän lain säännöksiä sovelletaan ulkomailla tehdystä työstä maksettuun palkkaan silloinkin, kun tulo otetaan verotuksessa huomioon siten kuin kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain (1552/95) 6 §:ssä tarkoitetaan. Jäljempänä 4 §:ssä tarkoitettuna palkkana pidetään kuitenkin 60 prosenttia ulkomailla tehdystä työstä maksetusta palkasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen sel-

laisen ulkomaantyöskentelyn perusteella, joka alkaa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Vuoden 1995 aikana voimassa ollut lakia sovelletaan kuitenkin palkkaan, joka saadaan vuonna 1996 ja 1997, jos ulkomaantyöskentely

a) on alkanut vuoden 1995 aikana tai sitä ennen; tai

b) alkaa vuoden 1997 aikana tai sitä ennen sekä Suomen ja työskentelyvaltion välillä voimassa olevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen nimenomaisen määräyksen mukaan työskentelyvaltio ei saa verottaa palkasta, joka saadaan rakennus-, asennus- tai kokoonpanotoimintaan liittyvästä työstä.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1554

L a k i
verotuslain 60 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Täten kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 60 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1040/85).

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1555

Laki**eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta 18 päivänä helmikuuta 1994 annetun lain (135/94) 4 § ja 7 §:n 1 momentti, 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 2 momentti seuraavasti:

4 §

Verokausi

Ajoneuvovero suoritetaan verokaudelta, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta ja päättyy saman kalenterivuoden lopussa.

7 §

Viranomaiset

Ajoneuvoveron yleinen johto ja valvonta kuuluu verohallitukselle. Verohallitus tekee myös veromerkkien painatusta ja myyntiä koskevat sopimukset. Ajoneuvoveroon liittyvistä tehtävistä huolehtii Uudenmaan lääninverovirasto ja verohallituksen niin määrätessä myös muu lääninverovirasto.

10 §

Muutoksenhaku

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin saadaan hakea muutosta valitta-

malla Uudenmaan lääninoikeuteen noudattaen mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta puhevaltaa käyttää Uudenmaan lääninverovirastossa oleva veroasiamies.

11 §

Eräiden lakien soveltaminen

Maksuunpannulle ajoneuvoverolle perittävästä viivästysseuraamuksista on voimassa, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 suoritettavaan ajoneuvoveroon.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 1556

Laki **veronlisäyksestä ja viivekorosta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Jos valtiolle, kunnalle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle suoritettavan veronkantolain (611/78) 1 §:ssä tarkoitetun veron määräaika maksaminen laiminlyödään, lasketaan verolle veronlisäystä tai viivekoroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös muuhun valtiolle ja kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnastettavaan suoritukseen.

Tätä lakia sovelletaan, jollei veronmaksun laiminlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista muussa laissa säädetä toisin.

2 §

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään Suomen Pankin vuosittain vahvistama viivästyskoron viitekorko lisättyinä yhdeksällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 20 markkaa. Veronlisäys lasketaan verolle täysin markoin siten, että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta huomioon.

Oma-aloitteisesti suoritettavalla verolla

tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka velvollinen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan laissa säädettyinä maksupäivinä lääniverovirastolle tai muulle veroa kantavalle viranomaiselle.

3 §

Veronlisäyksen laskeminen

Veronlisäys lasketaan veron laissa säädettyä viimeistä maksupäivää seuraavasta päivästä maksupäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien.

Jos maksamatta jätetty vero maksuunpannaan, veronlisäys lasketaan kuitenkin verolle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien.

Muiden kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä veronlisäys lasketaan verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden alusta jälkiverolle määrättävään eräpäivään.

4 §

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan

viivekorko, joka on määrältään Suomen Pankin vuosittain vahvistama viivästyskoron viitekorko lisättynä yhdeksällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 20 markkaa. Viivekorko lasketaan täysin markoin siten, että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta huomioon.

5 §

Viivekoron laskeminen

Viivekorko lasketaan verolle määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä maksupäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien.

Jos verovelvolliselta kannetaan jäännösvero ennakon maksamatta jättämisen vuoksi, viivekorko lasketaan tälle määrälle veron eräpäivään, mainittu päivä mukaan lukien. Osittain maksamatta jätetyille ennakon erille viivekorko lasketaan osasuorituksen maksupäivästä alkaen. Jos kannossa maksuunpantu ennako on määrättävää veroa suurempi, peritään liikaa maksuunpannulle ennakon osuudelle viivekorkoa yhteisöiltä ja yhteis-etuuksilta veroilmoituksen viimeiseen jättöpäivään ja muilta verovelvollisilta verovuotta seuraavan vuoden maaliskuun viimeiseen päivään saakka.

Jos maksamatta jätettyä veroa maksetaan osasuorituksin, viivekorko lasketaan erikseen kulloinkin maksamatta olevalle määrälle.

6 §

Viivekoron palauttaminen

Jos veroa on viranomaisen muulla kuin veronhuojennusasiassa antamalla päätöksellä alennettu tai se on poistettu, on alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko palautettava.

7 §

Veronlisäyksen ja viivekoron perimättä jättäminen

Veronkorotukselle tai muulle veroa maksuunpantaessa sen pääomaan liitettävälle erälle ei peritä veronlisäystä. Veronlisäykselle ei peritä viivekorkoa.

Lääninveroviraston tai muun veroa kantavan viranomaisen on jätettävä veronlisäys ja viivekorko kokonaan tai osittain perimättä, jos veron maksaminen on viivästynyt viran-

omaisen menettelyn vuoksi. Tässä asiassa annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Valtiovarainministeriö voi määrätä, ettei veronlisäystä ja viivekorkoa peritä ajalta, jolta veron suorittaminen on viivästynyt maksuvelvollisesta riippumattomien esteiden vuoksi.

8 §

Veronlisäyksen ja viivekoron pakkoperintä

Veronlisäyksen ja viivekoron perimisessä ulosottoihin noudatetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annettua lakia (367/61).

9 §

Veronlisäyksen ja viivekoron tilittäminen veronsaajille

Veronlisäys ja viivekorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi veronlisäys ja viivekorko peritään.

10 §

Veronlisäys ja viivekoro tuloverotuksessa

Veronlisäys ja viivekorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa, eivätkä vähennyskelpoinen meno.

11 §

Muutoksenhaku

Lääninverovirasto tai muu veron kantanut viranomainen palauttaa hakemuksesta virheellisesti perityn veronlisäyksen ja viivekoron. Muutoin toteamansa aiheettoman veronlisäyksen tai viivekoron viranomainen palauttaa hakemuksetta, ellei sitä ole käytettävä veronkantolain säännösten mukaisesti verovelan lyhennykseksi.

Edellä 1 momentin nojalla tehtyyn päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Muutoksenhaussa noudatetaan muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain (154/50) säännöksiä.

Lääninoikeuden päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Tällöin noudatetaan mitä

verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa lain soveltamiseen liittyviä tarkempia määräyksiä.

13 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta 13 päivänä helmikuuta 1976 annettu laki (145/76) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä valmisteverotuslain (1469/94) 37 §.

Tämän lain veronlisäystä koskevia säännöksiä sovelletaan, jos veron viimeinen maksupäivä on lain voimaantulopäivänä tai

sen jälkeen. Jos veron viimeinen maksupäivä on ollut ennen lain voimaantuloa, sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lain säännöksiä.

Tämän lain viivekorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan lain voimaan tullessa maksamatta olevaan verovelkaan. Verovuodelta 1995 maksamatta jääneen ennakon viivekorko lasketaan kuitenkin verotuksen päättymistä edeltävän kuukauden loppuun. Lain voimaantuloa edeltävältä ajalta peritään veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettut viivästysseuraamukset.

Jälkiveroille, jotka maksuunpannaan verotuslain (482/58) tai korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) tai kiinteistöverolain (654/92) säännösten mukaan ja jotka kohdistuvat verovuoteen 1995 tai sitä aikaisempiin verovuosiin, peritään viivästyskorkoa vastaava korkoa noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

Verohallintolaki

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Verohallinto

Verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen verohallinto, johon kuuluvat verohallitus ja lääninverovirastot. Verohallintoon voi kuulua myös muita yksiköitä sen mukaan kuin niistä erikseen säädetään.

Verohallintoa johtaa verohallitus. Verotuksen aluehallintoa varten on lääninverovirastoja, joiden virka-alueena on lääni. Verohallitus voi määrätä, että kahta tai useampaa lääninverovirastoa varten on yhteinen lääninverovirasto.

Lääninverovirasto muodostuu verotoimistoista ja muista yksiköistä. Verotuksen oikaisulautakuntaa varten lääninverovirastossa on veropiirejä, joihin kuuluu yksi tai useampi kunta, sen mukaan kuin lääninverovirasto määrää. Veropiirissä on myös verotoimisto.

2 §

Verohallinnon tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on verotuksen toimittaminen, verojen ja maksujen kanto, perintä, verovalvonta sekä veronsaajien oikeuden valvonnan järjestäminen sen mukaan kuin erikseen säädetään.

Johtaessaan verohallinnon toimintaa verohallituksen tulee edistää oikeaa ja yhdenmukaista verotusta sekä kehittää verohallinnon palvelukykyä.

Verohallinnon tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelutehtävät sekä ne muut tehtävät, jotka valtiovarainministeriö sille antaa tai jotka sille erikseen säädetään taikka määrätään.

3 §

Verohallituksen johtokunta

Verohallituksessa on johtokunta, jonka tehtävistä, kokoonpanosta ja asettamisesta säädetään asetuksella.

2 luku

Verohallinnon viranomaisia koskevat säännökset

4 §

Verotuksen oikaisulautakunta ja sen kokoonpano

Jokaisessa veropiirissä on verotuksen oikaisulautakunta, joka voi toimia jaostoihin jakautuneena.

Verotuksen oikaisulautakunnassa on puheenjohtaja ja jokaisesta veropiiriin kuulu-

vasta kunnasta vähintään kaksi muuta jäsentä sen mukaan kuin lääninverovirasto asianomaisia kuntia kuultuaan määrää.

Verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajana ja puheenjohtajan ollessa estyneenä hänen sijaisenaan on lääninveroviraston määräämä verohallinnon virkamies. Kunnanvaltuusto valitsee muut oikaisulautakunnan jäsenet kuin puheenjohtajan ja heidän varamiestensä neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Jäsenet valitaan noudattaen, mitä kunnalaissa (365/95) säädetään kunnan luottamushenkilön valitsemisesta. Eri veronmaksajaryhmien tulisi olla, jos mahdollista, lautakunnassa edustettuina. Lautakunnan jäseniä valittaessa noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä kuntalaissa säädetään yhteisistä toimielimistä.

Verotuksen oikaisulautakunnan jäsenenä sovelletaan muutoinkin soveltuvin osin, mitä kunnan luottamushenkilöstä säädetään.

Verotuksen oikaisulautakunnassa noudatettavasta menettelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

5 §

Veronsaajien oikeuden valvonta

Valtion, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen oikeutta verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa valvoo lääninveroviraston ja kunnan määräämä veroasiamies, josta säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Muutoksen hakeminen eräissä tapauksissa

Verohallituksella on oikeus valtion puolesta hakea muutosta verohallinnon toimialaan kuuluvia veroja koskeviin, veroviranomaisten ja lainkäyttöviranomaisten päätöksiin.

Jos verohallitus haluaa käyttää 1 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä muutoksen hakemiseen oikeutetulle alemmalle viranomaiselle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asiassa.

7 §

Verorikoksen ja kirjanpitorikoksen ilmoittaminen syyttäjälle ja puhevallan käyttö

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on

oikeus valtion puolesta asetuksessa tarkemmin säädettyjen verojen ja maksujen osalta syytteeseen panoa varten ilmoittaa verorikosta koskeva asia syyttäjälle ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa tällaista syytettä tai mainitusta rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevassa asiassa. Sama oikeus on kunnan puolesta kunnanhallituksella kunnallisveroa koskevissa asioissa.

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on lisäksi oikeus ilmoittaa havaitsemansa kirjanpitorikosta koskeva asia syyttäjälle syytteeseen pantavaksi ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa asiassa.

Jos verohallitus haluaa käyttää 1 tai 2 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä lääninverovirastolle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asiassa.

8 §

Puhevallan käyttö eräissä tapauksissa

Veroja ja vakuutusmaksuja koskevassa, muussa kuin verotuksesta tehtyä muutoksenhakua koskevassa oikeudenkäynnissä, on verohallituksella ja lääninverovirastolla oikeus valvoa valtion oikeuden ohella myös asianomaisten kuntien, seurakuntien ja kansaneläkelaitoksen oikeutta, jos mainitut veronsaajat eivät tee sitä itse.

3 luku

Verohallinnon virkamiehiä koskevat säännökset

9 §

Sivutoimirajoitus

Verohallitus voi antaa rajoittavia määräyksiä verohallinnon virkamiehen oikeudesta kuulua valtiolle verovelvollisen yhteisön hallitukseen tai hallintoon tai toimia sen tilintarkastajana taikka harjoittaa liikettä tai ammattia taikka toimia virkansa ohella verovelvollisen asiamiehenä, avustajana tai asiantuntijana verotusta tai kirjanpitoa koskevassa taikka tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa.

10 §

Pesänhoitopalkkion suorittaminen valtiolle

Jos verohallinnon virkamies on veronkan-

tolain 27 a §:ssä tarkoitetussa erikoisperintäasiassa määrätty osallistumaan pesänhoitotai muuhun tehtävään konkurssissa, tästä sekä siihen liittyvästä toimeksiannosta samoin kuin muusta erikoisperintätehtävästä saatu palkkio on suoritettava valtiolle, kuitenkin vain siltä osin kuin se on maksettu tehtävästä, jonka virkamies on hoitanut ollessaan verohallinnon palveluksessa.

4 luku

Verotuskustannukset

11 §

Verotuskustannukset ja niiden jakaantuminen

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisen talousarvion mukaiset ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella tarkistettut verohallinnon menot. Kustannusten määrää laskettaessa otetaan huomioon myös ne verohallinnon menot, jotka on rahoitettu valtion talousarvion muista kuin verohallinnon määrärahoista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia.

Kuntien vuotuisista verotuskustannuksista vastaavat yksittäiset kunnat määrästä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) kunnan veroäyrien suhteellinen osuus koko maan kunnallisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien mukaan luvulla 0,3 ja

2) kunnan sitä edellisen vuodenvaihteen asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta luvulla 0,7

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista kustannuksista vastaavat yksittäiset seurakunnat määrästä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) seurakunnan kirkollisveroäyrien suhteellinen osuus koko maan kirkollisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnal-

lisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien mukaan luvulla 0,3 ja

2) seurakunnan sitä edellisen vuodenvaihteen kirkonkirjoihin läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä luvulla 0,7 sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Jos kunnan osuus kustannuksista nousisi suurempaan määrään kuin 0,28 penniin kutakin edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantua veroäyriä kohti, jää osuus siltä osin valtion vastattavaksi.

12 §

Verotuskustannusten perintä

Edellä 11 §:ssä tarkoitettujen kustannusosuuksien valtiolle perimisestä säädetään asetuksella.

Jos muut veronsaajat kuin valtio eivät tyydy osuuteensa kustannuksista, niiden on tehtävä kustannusten valtiolle perimistä koskeva päätöksestä oikaisuvaatimus verohallitukselle. Verohallituksen oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä saadaan valittaa siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

13 §

Verotusta koskevan toimivallan siirto

Poiketen siitä, mitä muualla laissa säädetään verotuksessa toimivaltaisesta lääninverovirastosta ja verotuksen oikaisulautakunnasta, verohallitus voi määräämässään laajuudessa määrätä verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi muun lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verohallituksen määräys voi koskea:

1) vakuutus-, luotto- ja rahoitus- sekä eläkelaitoksia;

2) yrityksiä tai sellaisia konserniin kuuluvia yrityksiä, joiden liikevaihto tai konserni-

tilinpäätöksessä laskettu liikevaihto ylittää asetuksella säädettävän rajan, ja näiden yritysten osakkaita;

3) yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotus edellyttää erityistä asiantuntemusta; sekä

4) muita yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotuksen puolueettomuus saattaisi toimivaltaisessa lääninverovirastossa vaarantua.

Edellä 2 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitussa tapauksessa verohallitus voi erityisesti syystä määräämässään laajuudessa itse ottaa asian ratkaistavakseen.

Toimivaltaisena lääninoikeutena edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa asioissa on se lääninoikeus, jonka tuomiopiiriin verohallituksen määräämä verotuksen oikaisulautakunta kuuluu. Oikaisuvaatimusmenettelyyn ja muutoksenhakuun noudatetaan, mitä muualla säädetään.

14 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tällä lailla kumotaan 1 päivänä helmikuuta 1991 annettu verohallintolaki (188/91) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tällä lailla kumotun verohallintolain 5 a §:n säännöksiä oikeudesta tietojen omaloitteiseen luovuttamiseen sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 1996 loppuun.

15 §

Siirtymäsäännös

Jos muualla säädetään valtion- tai kunnan-asiamiehestä, verotusasiamiehestä tai tarkastusasiamiehestä, sillä tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua veroasiamiestä, ja jos muualla säädetään verotoimistosta tai verojohtajasta, sillä tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua sitä lääninverovirastoa, jonka yksikkö asianomainen verotoimisto on tai jonka virkamies asianomainen verojohtaja on.

Sen estämättä, mitä verotuksen oikaisulautakunnan kokoonpanosta ja järjestäytymisestä säädetään tässä laissa tai muualla, jatkaa verotuslaissa (482/58) tarkoitettu verotuksen oikaisulautakunta tämän lain voimaan tultua tehtävässään toimikautensa loppuun.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1558

Laki
verotusmenettelystä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään verotusmenettelystä ja muutoksenhausta verotukseen.

Lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja maksuihin:

- 1) valtiolle tulon ja varallisuuden perusteella suoritettava vero (*valtionvero*);
- 2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*);
- 3) yhteisön ja yhteisetuuden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*);
- 4) evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle suoritettava vero (*kirkollisvero*); ja
- 5) kansaneläkelaitokselle suoritettavat va-

kuutetun maksut (*kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu*).

Verovelvollisuudesta säädetään erikseen. Verojen suoritukseksi toimitetaan verovuoden aikana ennakoperintä sen mukaan kuin tässä laissa ja ennakoperintälaissa (418/59) säädetään. Verot kannetaan siten kuin tässä laissa ja veronkantolaissa (611/78) säädetään.

2 §

Soveltamisalan täsmentäminen

Soveltuvin osin tämän lain kunnallisveroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös kirkollisveroon sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuun.

Soveltuvin osin tämän ja muun lain veroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös yhteisökorkoon, jäännösveron korkoon ja palautuskorkoon.

Soveltuvin osin tämän lain verovelvollista koskevia säännöksiä sovelletaan myös yhtymään.

3 §

Verovuosi

Veroa suoritetaan verovuonna saadusta tulosta ja verovuoden päättyessä olleesta varallisuudesta.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos kirjanpitoaissa (655/73) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Vaikka tilikautta on muutettu, verovelvolliselle ei miltään vuodelta jätetä määräämättä veroa varallisuuden perusteella.

Mitä edellä on sanottu tilikaudesta, sovelletaan myös poronhoitovuoteen. Maataloudesta saadusta tulosta ja maatilatalouden tuloveroissa (543/67) tarkoitettua metsätalouden puhtaasta tulosta verotetaan kuitenkin muita verovelvollisia kuin yhteisöjä ja yhteisetyksiä lähinnä edelliseltä kalenterivuodelta.

4 §

Kunnallisveron saajakunta

Luonnollinen henkilö ja erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä suorittavat kunnallisveron kotikunnalle.

5 §

Kotikunta

Verovelvollisen luonnollisen henkilön kotikuntana pidetään kuntaa, jossa hänellä on verovuotta edeltäneen vuoden lopussa katsottava olleen kotikuntalaisa (201/94) tarkoitettu asuinpaikka (*vuodenvaihteen kotikunta*).

Vuodenvaihteen kotikuntaan rinnastetaan Suomeen muuttaneen henkilön kotikuntalaisa tarkoitettu kotikunta tai kunta, johon hän Suomeen muutettuaan on ensiksi asettunut. Ulkomaille muuttaneen henkilön kotikunnan ei verotusta toimitettaessa katsota muuttuvan sinä aikana, jolloin häntä tuloverolain (1535/92) 11 §:n mukaan pidetään Suomessa asuvana.

Yhteisön kotikunta on kunta, jossa yhteisön kotipaikka verovuotta edeltäneen verovuoden lopussa oli. Yhtymän ja yh-

teisetuuden kotikunta on kunta, jossa yhtymän ja yhteisetuuden kotipaikan on verovuotta edeltäneen verovuoden lopussa katsottava olleen.

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on.

Yhtymän kotikunnan lääninverovirasto vahvistaa perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja varat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille.

Jos puolisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on kotikunta eri lääninverovirastojen alueilla, miehen kotikunnan lääninverovirasto toimittaa myös vaimon verotuksen vaimon kotikunnan veroäyrin hinnan mukaan.

2 luku

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai varallisuutta, on verotusta varten annettava kehotuksesta veroilmoitus. Velvollinen antamaan veroilmoituksen on myös jokainen muu, jolta lääninverovirasto sitä erityisesti vaatii.

Asetuksella voidaan säätää niiden velvollisuudesta antaa veroilmoitus, joilla ei ole veronalaista tuloa tai varallisuutta.

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita verotusta koskevia ilmoituksia sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallitus määrää milloin ja mille lääninverovirastolle veroilmoitus tai muu ilmoitus on annettava.

Lääninveroviraston on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Lääninverovirasto voi pyynnöstä pidentää

veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

9 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevat

Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä on vastuussa yhteisön hallitus tai hallinto, yhtiön osakas, yhteismetsän hoitokunta, hoolloja tai uskottu mies, kuolinpesän osakas tai se, jolla on pesä hallussaan, sekä ulkomaalaisen puolesta täällä oleva edustaja tai sivukonttorin johtaja.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa, sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava veronalainen tulo ja varallisuus, niistä tehtävät vähennykset sekä muut tiedot ja selvitykset sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

Veroilmoitus ja muut tiedot ja selvitykset on annettava verohallituksen kutakin tarkoitusta varten vahvistamaa lomaketta käyttäen, jollei verohallitus toisin määrää.

11 §

Lisätietojen antaminen

Verovelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston, muutoksenhakuviranomaisen tai veroasiamiehen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksine täydentävät tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

12 §

Muistiinpanovelvollisuus

Muuta tulonhankkimistoimintaa kuin elinkeinotoimintaa harjoittavan verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on ilmoittamisvelvollisuuttaan varten pidettävä sellaisia muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa, joihin riittävästi eriteltyinä sisältyvät verotuksessa tarvittavat tiedot.

13 §

Tarkemmat ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvät säännökset ja määräykset

Asetuksella voidaan säätää, minkälaisia

tositteita kirjanpito- tai muistiinpanovelvollisen on verotusta varten käytettävä ja minkä sisältöisiä tositteita hänen on saamistaan suorituksista annettava toisille verovelvollisille.

Valtiovarainministeriö voi määrätä, miten verovelvollisen on säilytettävä verotusta varten tarpeellisia tietoja ja tositteita.

Verohallitus voi antaa muistiinpanovelvollisia, muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallitus voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä, ellei 10 §:n 1 momentin nojalla ole toisin määrätty.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston tai veroasiamiehen kehotuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitonsa, muistiinpanonsa sekä kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä ja muukin aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Suoritetusta verotarkastuksesta on laadittava verotarkastuskertomus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin asetuksella.

3 luku

Sivullisen tiedonantovelvollisuus

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan tai välittämistään rahanarvoisista suorituksista, niiden saajista ja suoritusten perusteista. Rahanarvoisella suorituksella tarkoitetaan muun ohessa palkkaa, luontoisetua, palkkiota, työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksettua korvausta, palkintoa, apurahaa, stipendiä, tunnustuspalkintoa, opintotukea, kustannusten korvausta, eläkettä, sosiaalietuutta, korkoa, vuokraa, vakuutuskorvaus-

ta ja tekijänoikeudesta, patentista, kaivosoikeudesta tai muusta sen kaltaisesta oikeudesta maksettua korvausta. Tiedot on toimitettava verohallinnolle, vaikka suoritus olisi maksettu ennakonpidätystä toimittamatta tai kyseinen tulo olisi saajalleen verosta vapaa.

Puun ostajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myyneistä.

Puun ostajien tai ostajajärjestöjen on toimitettava metsäntutkimuslaitokselle verokuutiometrin raha-arvon laskemista varten tarpeelliset tiedot. Metsäntutkimuslaitoksella on oikeus tarkastaa tiedonantovelvollisen hallussa oleva aineisto tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi.

Arvopaperimarkkina- (495/89) tarkoitettujen arvopaperinvälittäjien on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista.

Poroisännän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poron-omistajien omistamista poroista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen sekä ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on toimitettava verohallinnolle tiedot verovelvollisen maksamasta eläkevakuutusmaksusta samoin kuin selvitys maksun vähennyskelpoisuudesta. Vastaava selvitys on annettava myös verovelvolliselle.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava verohallinnolle invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkkeensaajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, huoltokonttorin ja työnantajan on toimi-

tettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annettavasta lainasta, sen käyttötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälki-markkinahyvityksestä.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoitusrahaston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamasta sijoitusrahasto-osuuden määrästä ja lunastamistaan sijoitusrahasto-osuuksista.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Väestökirjahallinnosta annetussa laissa (76/84) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/79) tarkoitettujen rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/94) tarkoitettujen rekisteriviranomaisen on toimitettava verohallinnolle

verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Tieliikenteen tietojärjestelmästä annetussa laissa (819/89) tarkoitetun rekisterinpitäjän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämisen- ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksetuista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämisen edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavien tietojen sisällöstä, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on verohallituksen tai lääninveroviraston pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot,

jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

21 §

Vertailutietotarkastus

Verotarkastus voidaan toimittaa myös yksinomaan siinä tarkoituksessa, että kerätään tietoja, joita voidaan käyttää muun verovelvollisen verotuksessa (*vertailutietotarkastus*).

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa. Luottolaitokseen tai luottolaitoksen sivukonttoriin kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

22 §

Verovelvollisen yksilöinti ja tietojen antaminen massaluovutuksena

Tässä luvussa tarkoitetun tiedonantovelvollisen on yksilöitävä tiedon kohteena oleva verovelvollinen nimen lisäksi henkilötunnuksella, syntymäajalla tai liike- ja yhteisötunnuksella.

Tässä luvussa tarkoitetut tiedot voidaan antaa verohallinnolle myös henkilörekisterilaissa (471/87) tarkoitettuna massaluovutuksena.

23 §

Tarkastusoikeus ja uhkasakko

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista

edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

Verohallitus voi sakon uhalla velvoittaa sen, joka ei ole kehotuksestakaan antanut tässä luvussa tarkoitettuja tietoja, täyttämään velvollisuutensa.

Uhkasakon asettamista koskevaan päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

24 §

Tiedonantovelvollisuudesta vastuussa olevat

Mitä edellä 9 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevista, koskee myös tämän luvun mukaan tiedonantovelvollisia.

25 §

Tietojen maksullisuus

Verohallinnolla on oikeus saada maksutta tässä luvussa tarkoitettut verotusta varten tarvittavat tiedot.

Jos valtion tai kunnan viranomainen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja verohallinnolle, verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

4 luku

Verotuksen toimittaminen

Verotuksen toimittamisen yleiset säännökset

26 §

Yleiset periaatteet

Verotusta toimittaessaan lääninverovirasto laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitettut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

Verotusta toimitettaessa on tunnollisesti sekä veronsaajien että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen tulosta ja varallisuudesta sekä muista asiaan kuuluvista seikoista on veroilmoituksesta tai muutoin käynyt selville taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Jos verotusta toimitettaessa poiketaan olenaisesti verovelvollisen antamasta veroilmoituksesta, verovelvolliselle on, jos mahdollista, varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Jos viranomainen muuttaa verotusta veronoikaisuin tai jälkiverotuksin verovelvollisen vahingoksi, verovelvolliselle on, jos mahdollista, varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Verotusta toimitettaessa otetaan tulon ja varallisuuden sekä niistä tehtävien vähennysten raha-arvo huomioon täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin huomioon otettavaa määrää laskettaessa otetaan käytettävä peruste tai yksikköarvo kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

27 §

Arvioverotus

Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei voida panna oikaistunakaan verotuksen perusteeksi tai jos osoittautuu, että verovelvollisen ilmoittama tulo muiden samalla alalla ja vastaavasti samanlaatuisissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten tuloon verrattuna on ilmeisesti liian vähäinen, verotus on toimitettava arvioimalla.

28 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa. Jos kauppahinta, muu vastike tai suoritusaika on kauppa- tai muussa sopimuksessa määrätty taikka muuhun toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapaudutaisiin, voidaan verotettava tulo ja omaisuus arvioida.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, on verotusta toimitettaessa huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvostelemiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Mikäli verovelvollinen ei tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu

oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauttaisiin, verotusta toimitettaessa on menettävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

29 §

Peitelty osingonjako

Jos on ilmeistä, että osakeyhtiö tai muu yhteisö on suorittanut osakkaansa taikka tämän puolison, lapsen, vanhemman tai muun omaisen hyväksi palkan, lahjapalkkion, osapalkan, asuntoedun, edustus- tai matkakustannuksen, vakuutusmaksun taikka muun sellaisen hyvityksen nimellä enemmän kuin on pidettävä kohtuullisena taikka että yhteisö on hintana, vuokrana, korkona, provisiona tai muuna kustannuksena edellä mainituille henkilöille maksanut olennaisesti enemmän tai heiltä kantanut vähemmän kuin mikä on tavallista, otetaan se verotuksessa huomioon kohtuullisen määräisenä.

Jos osakeyhtiö lunastamalla omia osakkeitaan tai alentamalla osakepääomaansa on jakanut varoja osakkailleen ja jos on ilmeistä, että varojen jakaminen on tapahtunut osingosta menevän veron välttämiseksi, on jaetut varat tältä osin katsottava osakkaan veronalaiseksi tuloksi.

30 §

Selvittämätön omaisuuden lisäys

Jos verovelvollisen omaisuusaseman havaitaan siitä tehtyjen laskelmien mukaan verovuoden aikana muodostuneen hänelle edellisemmäksi kuin hänen tulojensa ja menoimensa väliseen suhteeseen nähden, ottaen huomioon menoina myös hänen elinsuhteittensa mukaiset arvioidut yksityismenonsa, olisi ollut mahdollista eikä verovelvollinen esitä luotettavaa selvitystä siitä, että sen mukaisen omaisuuden lisäyksen on katsottava muodostuneen aikaisemmin verotetusta tai verovapaasta tulosta taikka tulosta, jota ei enää voida jälkiverottaa, pidetään tätä lisäystä, jollei häntä siitä ole jälkiverotettava, hänen verovuodelta verotettavana tulonaan.

31 §

Kansainvälinen peitelty voitonsiirto

Jos Suomessa elinkeino- tai muuta tulon-

hankkimistoimintaa harjoittava verovelvollinen on jollekulle, joka taloudellisesti osallistuu hänen yritykseensä tai jolla on vaikutusvaltaa sen johtoon taikka jonka yritykseen hän taloudellisesti osallistuu tai jonka yrityksen johtoon hän voi vaikuttaa, myynyt tavaroita käypää alempaan hintaan tai häneltä ostanut tavaroita käypää korkeampaan hintaan taikka muutoin hänen kanssaan sopinut taloudellisista ehdoista, jotka poikkeavat siitä, mitä toisistaan riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, ja jos elinkeinosta saatu tulo tämän johdosta on jäänyt pienemmäksi kuin se muuten olisi ollut eikä se, jolle tulo on siirtynyt, ole Suomessa yleisesti verovelvollinen, on verotusta toimitettaessa elinkeinon tai muun tulonhankkimistoiminnan tuotamaksi tuloksi luettava määrä, johon sen voidaan katsoa nousseen, jollei sanotunlaisiin toimenpiteisiin olisi ryhdytty.

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 1 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehoituksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 5 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästi huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisätystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta

0,5—1,0 prosenttia lisäyistä varoista, kuitenkin vähintään 5 000 markkaa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tietensä tai törkeästä huolimattomuudesta tulon vääranä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen täysin sadoin markoin siten, että ylimenevät markat jätetään määräämättä.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksumpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

33 §

Tappion vahvistaminen

Tuloverolain 118—120 §:ssä tarkoitettut tappiot vahvistetaan verotusta toimitettaessa. Tappio voidaan vahvistaa myös verotusta koskevan muutoksenhaun yhteydessä.

Jos verovelvollinen ei ole antanut kehotusta veroilmoitusta, tappiota ei vahvisteta. Ilmoittamisvelvollisuudesta kokonaan vapautetun verovelvollisen tappio voidaan kuitenkin vahvistaa.

Ennakon käyttäminen veron suorituksiksi

34 §

Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Ennakkoperintälaissa tarkoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, ennakon täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suorituksiksi.

Kun kannettavaksi määrättyjen ennakoiden kertymiä luetaan hyväksi, lasketaan kokonaan tai osaksi maksamattomille erille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) tarkoitettu viivekorko.

Ennakon täydennysmaksu, joka on maksettu verovuoden huhtikuun 1 päivän ja verovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Täydennysmaksu koh-

distetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekoroille.

Jos verovelvolliselle määrätään verovuoden verotuksessa vain varallisuusveroa tai veroa vain tietyntylaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, luetaan ennakosta hyväksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakosta luetaan hyväksi seuraavassa verotuksessa.

35 §

Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset

Yhteisöltä tai yhteisetuudelta kannettu ennakko, ennakonpidätys ja ennakon täydennysmaksu luetaan hyväksi tilikausittain.

Verovuodelta määrättävän veron suorituksiksi luetaan ne ennakon erät, jotka ovat erääntyneet maksettavaksi ennen tilikauden päättymistä ja jotka ovat kertyneet viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

Ennakon täydennysmaksu luetaan verovuoden verojen hyväksi, jos täydennysmaksu on maksettu viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä. Täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekoroille. Jos täydennysmaksu on maksettu myöhemmin, se luetaan maksuhetken verovuoden verojen hyväksi.

36 §

Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi

Yhtymältä pidätetty ennakko luetaan yhtiömiesten veron suorituksiksi niiden osuuk-sien mukaan, jotka heillä on yhtymän tu-loon. Yhtymältä pidätetty ennakko luetaan yhtymän osakkaan sen verovuoden hyväksi, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

37 §

Yhteispalkan ennakonpidätyksen käyttäminen

Kahdelle tai useammalle henkilölle maksetun yhteisen palkan tai muun suorituksen

määrästä pidätetty yhteinen ennakko, jos suorituksen saajia verotetaan erikseen, käytetään kunkin asianomaisen verojen suorituksiksi sen mukaan, miten palkka tai suoritus jakautuu asianomaisten kesken.

38 §

Ennakonpalautuksen siirto puolisoiden kesken

Verovelvollisen ennen verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta voidaan puolison verojen suorituksiksi käyttää verovelvollisen ennakonpalautusta. Ennen ennakon käyttämistä puolison verojen suorituksiksi ennakonpalautukselle ja jäännösverolle lasketaan palautuskorko ja jäännösveron korko.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon käyttämisestä veron suorituksiksi.

Yhteisökorko, jäännösveron korko ja palautuskorko

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*maksettava yhteisökorko*). Maksettava yhteisökorko on määrältään korkolain (633/82) 3 §:ssä tarkoitettu Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Yhteisökorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä jäännösveron ensimmäiseen eräpäivään tai

ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua veroilmoituksen viimeisen antopäivän jälkeen, yhteisökorko lasketaan suoritettulla ennakolla tai täydennysmaksulla vähennetylle erotukselle suorituspäivää seuraavasta päivästä eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Ennakon suoritusta tai täydennysmaksua edeltäneeltä ajalta yhteisökorko lasketaan 1 momentin mukaisesti suorituspäivään saakka.

Jos samana kalenterivuonna päättyy useita tilikausia, yhteisökorko lasketaan kultakin tilikaudelta erikseen niin kuin jokaiselle tilikaudelle olisi määrätty vero.

Lääninveroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa. Yhteisökorko määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta.

42 §

Yhteisökoron peruste

Yhteisökorkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa yhteisökorkoa.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisetuuden jäännösverolle tai ennakonpalautukselle lasketaan *jäännösveron korko* tai *palautuskorko*.

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

44 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron laskeminen

Korko lasketaan verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa

verovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän jälkeen, korko lasketaan ennakon suorittamispäivää seuraavasta päivästä lukien 1 momentissa tarkoitettuun päivään siten, että suoritettu ennakko otetaan huomioon. Ennakon suoritusta edeltäneeltä ajalta korko lasketaan 1 momentin mukaisesti ennakon suorituspäivään.

Korko määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään koron määrä, kuitenkin enintään 100 markkaa.

45 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron peruste

Korkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa jäännösveron korkoa.

46 §

Korkojen veronalaisuus ja vähennyskelpoisuus

Palautettava yhteisökorko ja palautuskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Maksettava yhteisökorko ja jäännösveron korko eivät ole tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa.

47 §

Korot verojen perinnässä

Yhteisökorolle ja jäännösveron korolle ei lasketa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tarkoitettuja viivästysseurauksia.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

Verotuksen päättyminen

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy verohalli-

tuksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

50 §

Ennakonpalautus ja jäännösvero

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suoritukseksi verovuonna, palautetaan *ennakonpalautuksena* edellä säädettyine korkoineen. Toiselle valtiolle siirrettävää ennakonpalautusta ei kuitenkaan palauteta.

Jos hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, määrätään verovelvollisen maksettavaksi *jäännösvero* edellä säädettyine korkoineen. Jäännösvero on maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta.

51 §

Verolippu ja verotustodistus

Kun lääninverovirasto on toimittanut verotuksen, verovelvolliselle lähetetään verolippu ja selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

Lisäksi verovelvolliselle lähetetään verotustodistus, jota voidaan käyttää viranomaisissa ja muutoinkin todistuksena toimitetusta verotuksesta.

Jos verovelvollisille lähetetyissä asiakirjoissa on sellainen virhe, joka ei vaikuta veron tai vahvistetun tappion määrään, voidaan asiakirja verovelvollisen pyynnöstä verotusta uudelleen toimittamatta oikaista.

Vastuu verosta

52 §

Verosta vastuussa olevat

Verosta ovat vastuussa:

1) yhtymä on vastuussa yhtymän tulon ja varallisuuden perusteella osakkaalle määrättävästä verosta;

2) erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän osakas on vastuussa pesän tulosta ja varallisuudesta suoritettavasta verosta;

3) kuolinpesä on vastuussa kuolinpesään

kuuluvilla varoilla vainajan verosta; jos kuolinpesä on jaettu, osakas on vastuussa pesäosuutensa määrällä osuuttaan vastaavasta osasta vainajan verosta;

4) puoliso on vastuussa toiselle puolisolle tuloverolain 14 §:ssä tarkoitetun yritystulon perusteella määrättävästä verosta, jos puoliset yhdessä harjoittavat elinkeinotoimintaa tai maataloutta; puoliso on kuitenkin vastuussa yritystulon pääomatulo-osuudesta suoritettavasta verosta vain, jos hän omistaa puolisojen yhteisesti harjoittamaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen kuuluvia varoja;

5) Suomessa oleva edustaja on vastuussa henkilölle, joka ei asu Suomessa, määrätystä verosta; ja

6) ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin johtaja on vastuussa luottolaitokselle määrätystä verosta silloin, kun luottolaitoksella on sivukonttori Suomessa.

Verovastuusta säädetään lisäksi veronkantolaissa.

53 §

Verovastuun toteuttaminen

Verovastuun toteuttamisesta on voimassa, mitä siitä veronkantolain 4 e §:ssä säädetään.

Verotuksen muuttaminen viranomaisen aloitteesta

54 §

Verotuksen muuttaminen

Lääninverovirasto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon mitä tämän lain 6 luvussa säädetään.

55 §

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verovelvolliselle on virheen johdosta pantu liikaa veroa, verotus on oikaistava (*veronoikaisu verovelvollisen hyväksi*), jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi voidaan tehdä viiden vuoden kuluessa verovel-

lollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

56 §

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos verovelvolliselle on laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen johdosta, ettei asiaa ole joltakin osalta tutkittu, jäänyt panematta säädetty vero tai osa siitä hänen sitä aiheuttamattaan, verotus on oikaistava (*veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi*), jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan tehdä kahden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

57 §

Jälkiverotus

Jos verovelvollinen sen johdosta, että hän on jättänyt antamatta veroilmoituksen taikka antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, on jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta, on hänen suoritettavakseen määrättävä se vero, joka mainitusta syystä on jäänyt hänelle panematta, sekä säädetty veronlisäys ja veronkorotus (*jälkiverotus*).

Jälkiverotus voidaan toimittaa viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

58 §

Jälkiverotuksen ja veronoikaisun jättäminen toimittamatta

Jälkiverotus ja veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan jättää toimittamatta, jos verottamatta jäänyt tulo tai varallisuus on vähäinen eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy edellytä jälkiverotuksen tai veronoikaisun toimittamista.

59 §

Jälkiverotuksen ja veronoikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava jälkiverotus ja veronoikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Jälkiverotus on tällöin toimitettava kahden vuoden kuluessa sen kalenteri-

vuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu lääninverovirastolle.

60 §

Toiselle valtiolle suoritettun veron siirtäminen Suomeen

Jos veroa on suoritettu toiselle valtiolle, vähennetään toisesta valtiosta Suomeen siirretyt verot verotuksen muutoksen yhteydessä, jos siirtäminen on tapahtunut ennen verotuksen muuttamista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

5 luku

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimus

61 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. Lääninverovirasto voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verotukseen voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille.

Lääninveroviraston ja kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla on oikeus hakea muutosta verotukseen sekä yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen ja niiden jakoon. Tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettun osittain verovapaan yhteisön verotukseen on oikeus hakea muutosta kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla. Seurakunnalla on oikeus hakea muutosta kirkollisverotukseen. Kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kansaneläkelaitoksella on oikeus hakea muutosta vakuutettun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuun.

Yhteisön tai yhteisetuuden verotukseen on kunnan puolesta oikeus hakea muutosta sen kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisetuuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, sekä miehen että vaimon kotikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla on oikeus kunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa jo ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus tehdään sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella verovelvollisen tai yhtymän kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, oikaisuvaatimus tehdään miehen kotikunnan verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa asianomaiseen lääninverovirastoon.

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verovelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutettun on tehtävä oikaisuvaatimus viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen on kuitenkin tehtävä oikaisuvaatimus kuuden kuukauden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

Verotuksen muuttamista koskevasta lääninveroviraston päätöksestä saadaan tehdä oikaisuvaatimus 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

65 §

Muutoksenhaku tappiota koskevaan päätökseen

Vahvistettua tappiota koskevaan päätök-

seen saa hakea muutosta siltä verovuodelta, jolta vahvistettavaa tappiota päätös koskee.

Valitus

66 §

Valitus lääninoikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiirissä asianomainen verotuksen oikaisulautakunta on. Muutosta yhtymän tulo ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille haetaan kuitenkin Uudenmaan lääninoikeudelta, jos yhtymällä ei ole Suomessa kotikuntaa. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

67 §

Valitusaika

Verovelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutetun on tehtävä valitus viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen on kuitenkin tehtävä valitus kuuden kuukauden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Oikaisuvaatimukseen annetusta päätöksestä saadaan kuitenkin valittaa tämän määräajan estämättä 60 päivän aikana sen päivän jälkeen, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Edellä mainittujen viranomaisten valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään lääninoikeudelle, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

69 §

Vastine ja vastaselitys

Lääninveroviraston tulee varata verovel-

volliselle veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan tai kansaneläkelaitoksen tekemästä valituksesta ja veroasiamiehelle verovelvollisen tekemästä valituksesta tilaisuus vastineen ja tarvittaessa vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä vastineineen ja vastaselityksineen sekä verotuksen perusteena olleet asiakirjat on lähetettävä viipymättä lääninoikeudelle. Asiakirjoihin on liitettävä jäljennös verotuksen oikaisulautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta antamasta päätöksestä. Asiakirjoihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto valituksesta.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta lääninoikeuden päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle lääninoikeudelle.

6 luku

Muutoksiin liittyvät erinäiset säännökset

72 §

Soveltamisala

Muutokset verotukseen tehdään siten kuin tässä luvussa säädetään.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekevän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninoikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä lääninoikeudelle, lääninverovirastolle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, lääninverovirasto muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Lääninverovirasto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta toi-

nessa valtiossa on muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos vero on muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella poistettava tai sitä on alennettava, lääninverovirasto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos veron maksun lykkäyksen johdosta on peritty lykkäysajalta korkoa, palautetaan myös liikaa suoritettu lykkäyskorko.

Palautusta, joka siirretään toiselle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle eikä siirrettävälle määrälle suoriteta korkoa.

Jos joku on muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, lääninverovirasto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verovuoden jäännösveron korko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautuskorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainitusta päivästä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään. Jälkiverotuksen yhteydessä jäännösveron korko lasketaan mainitusta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

Verovuodelta maksettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää tai täydennysmaksun maksupäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainituista päivistä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään. Jälkiverotuksen yhteydessä maksettava yhteisökorko lasketaan verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

Uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä jäännösveron korko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron maksettavalle erotukselle verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä määrättävään eräpäivään. Palautuskorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron palautettavalle erotukselle mainitusta päivästä tai, jos maksu on tapahtunut myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään.

Uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä maksettava yhteisökorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron maksettavalle erotukselle verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä tai täydennysmaksun maksupäivästä uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä määrättävään eräpäivään. Palautettava yhteisökorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron palautettavalle erotukselle mainituista päivistä tai, jos maksu on tapahtunut myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettua palautettavaa veroa on kertynyt jäännösverona, palautetaan myös jäännösverolle kertynyt jäännösveron korko sekä maksettava yhteisökorko. Jos perittävää veroa on palautettu verovelvolliselle ennakonpalautuksena, jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko peritään tältä osin ennakonpalautuksen palautuspäivästä määrättävään eräpäivään.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

78 §

Muutosten toteuttaminen

Seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muutokset verotukseen toteutetaan ja tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitettut muutokset ve-

rotukseen tehdään, vaikka veronoikaisun tai jälkiverotuksen edellytykset puuttuvat.

79 §

Asian siirto

Jos verotusta muutettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä havaitaan, että verotusta ei ole toimitettu oikeassa verotuspaikassa, viranomaisen on, jos se ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, siirrettävä asia sille lääninverovirastolle tai lääninveroviraston yksikölle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.

Jos lääninoikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen läänin lääninoikeuden käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän lääninoikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle lääninoikeudelle, kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean lääninoikeuden käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

7 luku

Rajoitetusti verovelvollista koskevat erityissäännökset

80 §

Rajoitetusti verovelvollisen verotuspaikka

Uudenmaan lääninverovirasto toimittaa rajoitetusti verovelvollisen verotuksen.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään:

1) rajoitetusti verovelvollisen verotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella olevassa kunnassa sijaitsee elinkeinotoimintaa harjoittavan verovelvollisen kiinteä toimipaikka tai lääninverovirasto, jonka alueella olevassa kunnassa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta rajoitetusti verovelvollinen on omistanut, hallinnut tai luovuttanut;

2) jos rajoitetusti verovelvollinen on omistanut, hallinnut tai luovuttanut kiinteistön tai sen osan hallintaan oikeuttavia suomalaisen osakeyhtiön tai osuuskunnan osakkeita tai osuuksia, verotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella on mainitun osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta;

3) jos tulo on saatu Ahvenanmaan maakunnasta, rajoitetusti verovelvollisen vero-

tuksen toimittaa Turun lääninveroviraston Ahvenanmaan verotoimisto.

81 §

Toimivaltainen veroasiamies

Rajoitetusti verovelvollisen verotukseen on kunnan puolesta oikeus hakea muutosta sen kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla, jossa edellä 80 §:ssä tarkoitettu kiinteä toimipaikka tai kiinteä omaisuus sijaitsee tai joka on osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta, taikka Helsingin kaupungin tai asianomaisen Ahvenanmaan kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla.

82 §

Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta

Rajoitetusti verovelvollisen verotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella edellä 80 §:ssä tarkoitettu kiinteä toimipaikka tai kiinteä omaisuus sijaitsee tai jossa osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta on, taikka Helsingin tai Ahvenanmaan veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle.

83 §

Tulon arviointi eräissä tapauksissa

Jos sellainen ulkomailla asuva henkilö tai ulkomainen yhteisö, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, harjoittaa täällä tulonhankkimistoimintaa, on tällaisen henkilön tai yhteisön suoritettava veroa siitä tulosta, jonka arvioidaan muodostuneen täällä harjoitusta toiminnasta.

8 luku

Ennakkotieto

84 §

Ennakkotiedon hakeminen, sitovuus ja muutoksenhaku

Ennakkotiedon antamista varten kysymyksessä, joka koskee verovelvolliselle määrättävää valtionveroa tai kunnallisveroa taikka ennakkoperinnästä voimassa olevien säännösten mukaan tapahtuvaa ennakon pidättämistä tai suorittamista, on verohallituksen yhteydessä keskusverolautakunta.

Keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan verovelvolliselle tai ennakon pidättämiseen velvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa I momentissa tarkoitettun ennakkotiedon kirjallisella päätöksellä, jota on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai ennakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu.

Ennakkotietoa, joka koskee yhtymän osakkeille heidän osuudestaan yhtymän tulosta tai omaisuudesta määrättävää veroa, voi myös yhtymä hakea.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta.

Hakijalla, verohallituksella, kunnanhallituksella ja kansaneläkelaitoksella on oikeus valittaa keskusverolautakunnan ennakkotiedon sisältävästä päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Asia on korkeimmassa hallinto-oikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

85 §

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehiin valtionneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan tuomarinviran hoitamiseen oikeuttava tutkinto sekä perehtyneisyyttä tuomarin tehtäviin. Vähintään puolet keskusverolautakunnan muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Sen ohessa keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä, ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloista.

Keskusverolautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina.

9 luku

Rangaistussäännökset

86 §

Veropetos

Rangaistus veron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

Jos 1 momentissa mainittu rikos on veron määrä ja muut olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi veroviranomainen, ottaen huomioon myös mahdollisesti määrätyn veronkorotuksen, jättää ilmoittamatta asian syyttäjälle.

87 §

Verotusta koskevan tiedonantovelvollisuuden laiminlyönti

Joka laiminlyö 3 luvussa säädetyn tiedonantovelvollisuuden, on tuomittava *verotusta koskevan tiedonantovelvollisuuden* laiminlyönnistä sakkoon.

Jos 1 momentissa mainittu laiminlyönti on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi veroviranomainen jättää ilmoittamatta asian syyttäjälle.

10 luku

Veronhuojennus ja veronlykkäys

88 §

Veronhuojennus

Verohallitus voi hakemuksesta määräämälään ehdoilla myöntää vapautuksen valtionverosta sekä yhteisön tuloverosta ja kunta kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Vapautus voidaan myöntää:

1) jos verovelvollisen veronmaksukyky on olennaisesti alentunut käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai muun erityisen syyn johdosta;

2) jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovelvollisen ansion varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta;

3) jos verovelvollisen on katsottava erehtyneen veronhuojennussäännösten tai muiden

verosäännösten sisällöstä eikä erehtymistä voida olosuhteet huomioon ottaen pitää verovelvollisen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutuneena ja jos verosta vapauttamiseen on kyseessä olevan tapauksen luonteesta johtuvia tai muita erityisiä syitä; tai

4) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Jos 1 momentissa mainitusta verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös veronlisäystä, viivästyskorkoa, viivästyskorkoa vastaavaa korkoa, jäämämaksua, viivekorkoa, lykkäyskorkoa, yhteisökorkoa ja jäännösveron korkoa. Verohallitus voi myös erikseen myöntää vapautuksen edellä tarkoitetuista seuraamuksista silloinkin, kun niitä on tilitetty tai olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapautettavaksi pyydetty määrät ovat enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta lain mukaan vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

89 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen

Jos Suomessa asunut henkilö, Suomessa asuneen henkilön kuolinpesä tai kotimainen yhteisö tai yhtymä on joutunut ulkomailla suorittamaan veroa sellaisista ulkomailla saaduista tuloista tai siellä olleesta varallisuudesta, joista on myös täällä verotettu, voi verohallitus, milloin olosuhteet ovat säälittävät tai siihen muutoin on erityistä syytä, kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tai lieventämiseksi myöntää valtionverosta ja kuntaa ja seurakuntaa kuultuaan, myös kunnallis- ja kirkollisverosta, jos ne kohdistuvat sanottuun tuloon tai varallisuuteen, osittaisen tai täydellisen vapautuksen.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitettun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Jos verotusta koskeva toimenpide johtaa kaksinkertaiseen tai muutoin vieraan valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn valtiosopimuksen tarkoituksen vastaiseen verotukseen, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää määräämilleen ehdoilla osittaisen tai täydellisen vapautuksen Suomessa maksuunpannusta verosta. Ennen vapautuksen myöntämistä kunnallisverosta ja kirkollisverosta on asianomaiselle kunnalle ja seurakunnalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Mitä 3 momentissa on säädetty verosta, koskee myös veroon liittyviä seuraamuksia.

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

90 §

Veronlykkäys

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä ja 88 tai 89 §:ssä mainituin edellytyksin hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi myös ottaa asian ratkaistavakseen ja määrätä ehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

11 luku

Erinäiset säännökset

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, verohallituksella on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen

täyttämisestä sekä verotuksen toimittamisesta.

92 §

Oikeudenkäyntikulujen korvaus

Verotusta koskevasta valituksesta päättäessään voivat lääninoikeus ja korkein hallinto-oikeus määrätä valtion, kunnan, seurakunnan tai kansaneläkelaitoksen taikka verovelvollisen suorittamaan oikeudenkäyntikulujen korvausta noudattaen soveltuvin osin oikeudenkäymiskaaren 21 luvussa säädettyjä perusteita.

93 §

Poliisin virka-apu

Poliisi on toimivaltansa puitteissa velvollinen antamaan vero- ja muutoksenhakuviranomaisille tarpeellista virka-apua.

94 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

12 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

95 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annettu verotuslaki (482/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tällä lailla kumotun verotuslain verotustietojen julkisuutta, salassapitoa, tietojen luovutusta ja salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 1996 loppuun. Kumotun lain mainittuja säännöksiä sovelletaan tarvittaessa myös perintö- ja lahjaverotuksessa.

96 §

Lain soveltaminen

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran

verovuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa seuraavin poikkeuksin:

1) verotoimistolle tai verojohtajalle verotuslaissa säädetty toimivalta siirtyy tämän lain voimaantullessa asianomaiselle lääninverovirastolle myös verovuotta 1996 edeltäviltä verovuosilta toimitettavien verotusten osalta;

2) veroluokitusta, muutoksenhakua veroluokitukseen ja metsätalouden tuottoerusteiden vahvistamista koskevia verotuslain ja sen nojalla annettuja säännöksiä noudatetaan verovuodelta 1996 ja sen jälkeen toimitettavissa verotuksissa sellaisina kuin ne olivat voimassa tämän lain voimaantullessa;

3) yhteisökorko lasketaan verovuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa 41 §:ssä säädetystä poiketen aikaisintaan marraskuun 1 päivästä 1996 lukien;

4) verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuutta ja sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia lain 2 ja 3 luvun sekä 87 §:n säännöksiä

sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa;

5) verotuksen päättymistä koskevaa lain 49 §:ää sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa;

6) tappion vahvistamista ja muutoksenhakuoikeutta tappion vahvistamiseen koskevia lain 33 ja 65 §:n säännöksiä sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa; tappioon, joka on vahvistettu verovuodelta 1994 tai sitä aikaisemmilta vuosilta, saa hakea tässä laissa säädettyssä järjestyksessä muutosta 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä;

7) ennakonpidätyksen lukemista yhtymän osakkaiden hyväksi koskevaa lain 36 §:ää sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan verotuslakiin, sovelletaan tämän lain vastaavaa säännöstä.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1559

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 50 §:n 1 momentti, 55 §:n 3—6 momentti ja 60 §,

näistä 50 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1549/92) ja 55 §:n 3—6 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1338/90),

muutetaan 4 a §, 15 §:n 2 momentti, 16 §, 22 §, 24 §:n 5 momentti, 25 §, 25 b §:n 4 momentti, 28 §:n 1 ja 3 momentti, 29 §, 30 a §:n 3 momentin 1 kohta ja 5 momentti, 32 §:n 3 momentti, 38 §:n 1 momentti, 42 ja 43 §, 45 §:n 2 momentti, 46 §, 47 §:n 1 momentti, 48 §:n 1 ja 2 momentti, 49 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §, 52 §:n 2 momentti, 53 §, 55 §:n 1 momentti, 58 ja 58 c §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 a § 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1215/94), 16 § muutettuna 9 päivänä heinäkuuta 1982 ja 17 päivänä joulukuuta 1982 annetuilla laeilla (529/82 ja 946/82), 22 §, 52 §:n 2 momentti ja 55 §:n 1 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), 24 §:n 5 momentti, 32 §:n 3 momentti, 46 § ja 47 §:n 1 momentti mainitussa 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa, 25 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 19 päivänä elokuuta 1983 annetulla lailla (704/83), 25 b §:n 4 momentti 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1032/78), 28 §:n 1 momentti sekä 49 a §:n 1 ja 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (610/94) ja 28 §:n 3 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (542/85), 29 § muutettuna 13 päivänä elokuuta 1976 annetulla lailla (670/76) ja mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla, 30 a §:n 3 momentin 1 kohta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1111/94), 30 a §:n 5 momentti ja 38 §:n 1 momentti mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 42 § 12 päivänä marraskuuta 1982 annetussa laissa (808/82), 43 § muutettuna 10 päivänä marraskuuta 1989 annetulla lailla (971/89) ja mainitulla 28 päivänä joulukuuta 1990 annetulla lailla, 48 §:n 1 momentti mainitussa 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa ja 48 §:n 2 momentti mainitussa 10 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa, 51 § muutettuna mainituilla 11 päivänä elokuuta 1978 ja 16 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla sekä 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (482/81), 53 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1968 ja 2 päivänä elokuuta 1994 annetuilla laeilla (391/68 ja 694/94), 58 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 29 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla (1241/88) ja 58 c § muutettuna 10 päivänä heinäkuuta 1979 ja 18 päivänä joulukuuta 1981 annetuilla laeilla (610/79 ja 895/81), sekä

lisätään lakiin uusi 6 d ja 20 b §, seuraavasti:

HE 131/95
VaVM 37/95
EV 124/95

4 a §

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen maksamastaan palkasta ja 6 §:ssä tarkoitetusta korvauksesta vain, jos samalle saajalle kalenterivuonna maksettujen suoritusten määrä ylittää verohallituksen vahvistaman määrän tai jos suoritus liittyy maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan.

6 d §

Ennakkoperintärekisteristä poistettu tai rekisteröimättä jätetty voi pyytää lääninverovirastolta päätöksen oikaisua.

15 §

Jos pidätyksen toimittamisen jälkeen selvitetään, miten 1 momentissa tarkoitettu palkka jakaantuu palkansaajien kesken, pidätyksen toimittaneen lääninveroviraston on pyynnöstä jaettava pidätys palkansaajien kesken palkkojen suhteessa ja annettava heidän saamansa yhteisen pidätystodistuksen sijaan kullekin erikseen kirjoitettavat todistukset.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin muuttaa verovelvollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset sen mukaan kuin verohallitus määrää.

Tietyille palkansaajien ryhmälle, jolle voidaan yhtenäisten perusteiden mukaan myöntää muita kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon ennakonpidätyksen määrää vahvistettaessa, voi myös se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on, työnantajan pyynnöstä määrätä nämä vähennykset tehtäväksi tulosta ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

20 b §

Työnantajan on annettava kuukausittain lääninverovirastolle ilmoitus yhteisöltä tai yhteisetuudelta pidätetystä ennakosta.

22 §

Työnantaja on valtiolle vastuussa ennakonpidätyksen suorittamisesta. Jos pidätetyn määrän tai 19 §:ssä tarkoitetun koron suorittaminen määräajassa osaksi tai kokonaan kuitenkin laiminlyödään, se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on, maksuunpanee laiminlyödyn määrän ja sille veronlisäystä siten kuin laissa veronlisäyksestä ja viivekorosta (1556/95) säädetään. Jos pidätys suoritetaan säädetyn maksupäivän jälkeen, maksettava veronlisäys lasketaan edellä mainitussa laissa tarkoitettulla tavalla.

Lääninveroviraston on toimitettava maksuunpano kuuden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä lukien, jona palkka on maksettu.

24 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys pannaan työnantajan maksettavaksi enintään 40 prosentin suuruisena.

25 §

Ennakonpidätyksen toimittamisen laiminlyönyt työnantaja on 24 §:n mukaan suoritettavan määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin siitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa säädetään. Veronlisäys on määrättävä työnantajan maksettavaksi, vaikka pidättämättä jätetty määrä on jo suoritettu tai vaikka maksuvelvollisuus jätetään määräämättä 24 §:n 2 tai 4 momentin nojalla. Veronlisäys lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona pidätys olisi ollut toimitettava. Jos pidättämättä jätetty määrä on jo suoritettu, veronlisäys lasketaan maksupäivään.

Jos työnantajan laiminlyöntiä 24 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on pidettävä kokonaismäärältään vähäisenä, veronlisäystä ei kuitenkaan määrätä. Verohallitus määrää tarkemmin, mitä vähäisellä laiminlyönnillä tarkoitetaan.

25 b §

Edellä 24 §:n 1 momentin nojalla määrät-

tyä maksuvelvollisuutta ei poisteta korotuksen osalta.

28 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta ja määräämillään ehdoilla poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n ja 25 a §:n 3 momentin nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän, 22 ja 25 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset, 25 b §:ssä tarkoitetun korotuksen sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa tarkoitetun viivekoron ja lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Verohallitus voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi niin ikään ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

29 §

Verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta työnantajan on esitettävä Suomessa tarkastettavaksi palkkakirjanpitoa tai muistiinpanonsa sekä kaikki se laskentatoimeen kuuluva ja mikä tahansa muu aineisto, tarpeisto tai omaisuus, joka saattaa olla tarpeen ennakontarkastusta toimitettaessa. Niin ikään työnantajan on esitettävä palkansaajan hänelle jättämä ennakonpidätystä koskeva aineisto. Myös palkansaaja on velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi ennakonpidätystä koskevan aineiston.

Mitä 1 momentissa säädetään työnantajasta, koskee myös sitä, jolla on hallussaan edellä tarkoitettua aineistoa.

Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Ulosotonhaltija ja poliisiviranomainen ovat velvollisia antamaan veroviranomaisille virka-apua tarkastusten toimittamisessa.

Esittämisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja laajuudesta sekä tarkastuksessa nou-

datettavasta menettelystä säädetään asetuksella.

30 a §

Ennakonpidätystä ei toimiteta 1 momentissa tarkoitettua suorituksesta, jos:

1) se maksetaan tuloverolaisissa tarkoitettulle yhteisölle tai yhteisetuudelle;

Jos on ilmeistä, että 2 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys on verovelvollisen tässä pykälässä tarkoitettua tulosta maksuunpantavien verojen ja maksujen suorituksiksi liian suuri, ja jos hänellä ei ole muita tuloja, lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä alentaa pidätyksen vastaamaan lopullisia veroja ja maksuja.

32 §

Lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä päättää, ettei pidätystä toimiteta 31 §:ssä tarkoitettua suorituksesta, jos on ilmeistä, että ennakonpidätystä ei tarvita 1 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi.

38 §

Ellei verohallitus erityisistä syistä toisin määrää, ennakon määrää se lääninverovirasto, jossa verovelvollisen verotus verotusmenettelystä annetun lain mukaan toimitetaan.

42 §

Verohallitus päättää pienimmästä määrättävästä ennakosta.

43 §

Ajasta, jonka kuluessa ennakon maksuunpano on toimitettava, säädetään asetuksella.

Rajoitetusti verovelvollisen maksettavaksi voidaan ennakko kuitenkin määrätä muulloinkin, jos Suomesta tilapäisesti saadaan ennakonkannon alaista tuloa.

45 §

Jos ennakoveroluetteloon ei ole tehty 1 momentissa tarkoitettua merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa,

se lääninverovirasto, jossa maksuunpano on tapahtunut, voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

46 §

Jos ennakko on määrätty aiheetta tai suuremmaksi kuin tarvitaan, lääninverovirasto voi myös viran puolesta poistaa tai oikaista aiheettoman tai liian suuren ennakon. Ennakon määränneen lääninveroviraston on poistettava ennakko tai oikaistava se verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen.

47 §

Edellä 46 §:ssä tarkoitettua ennakon alentamista on haettava ennen verovuoden loppua. Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea 46 §:ssä tarkoitettua ennakon alentamista neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien.

48 §

Ennakko kannetaan ennakon määrästä riippuen yhdessä tai useammassa erässä, sen mukaan kuin verohallitus määrää.

Jos ennakko 46 §:n nojalla alennetaan jo suoritettua määrää pienemmäksi, palautetaan liikaa kannettu määrä viipymättä.

49 a §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta ja määräämillään ehdoilla poistaa maksuunpanulle ennakolle suoritettavan viivekoron sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Verohallitus voi poistaa ne silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on jo tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa.

Verohallitus ja valtiovarainministeriö voivat ottaa 1 momentissa tarkoitettua periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

51 §

Ennakonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen

taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkoperintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytänyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun ja 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Jos muutoksenhakua ei 1 momentin mukaan ole kielletty, lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen tyytymätön saa hakea päätökseen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 2 momentissa ja 17 §:ssä tarkoitetuista ratkaisuksista haetaan kuitenkin muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

Veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen 21 §:ssä tarkoitettua rekisteröintipäätöstä lukuun ottamatta. Veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta myös 16 ja 45 §:ssä tarkoitettuihin päätöksiin.

Valituskirjelmä on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Ennakonkantoa koskeva 46 §:ssä tarkoitettu päätös, jolla ennakkoa on muutettu verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, katsotaan saadun tiedoksi seitsemän päivän kuluttua siitä, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi. Veroasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ja 4 momentissa säädetyn määräajan jälkeenkin voidaan muutosta hakea lääninveroviraston 38 ja 45 §:n mukaan tekemään päätökseen sillä perusteella, että päätös on annettu lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalente-

rivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, muutosta voidaan hakea lääninveroviraston 22, 24, 25, 25 a, 25 b, 55, 55 a, 58, tai 58 b §:n nojalla antamaan päätökseen lääninoikeudelta kuuden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu. Haettaessa muutosta 27 ja 58 c §:ssä tarkoitettuun oikaisupäätökseen valitusaika on alkuperäisen päätöksen antamista seuranneen vuoden alusta kuusi vuotta, kuitenkin vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

52 §

Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa päätöstä on noudatettava oikaisuhakemuksesta tai valituksesta huolimatta. Oikaisuhakemukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä lukien, kun suorituksen maksaja on saanut oikaisuhakemuksen tai valituksen johdosta annetusta päätöksestä tiedon.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Valtion puhevaltaa käyttää 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa veroasiamies.

55 §

Jos ennakkoa on pidätetty tai kannettu tuloista tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa eikä kansaneläkevakuutusmaksua, eikä ennakkoa ole käytetty muun veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi,

on pidätetyn määrän osalta sen lääninveroviraston, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on, sekä kannetun ennakon osalta sen lääninveroviraston, jossa ennakko on määrätty, määrättävä peritty määrä viipymättä palautettavaksi asianomaiselle.

58 §

Ennakkonpidätys luetaan verovelvollisen hyväksi verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettulla tavalla. Verohallitus antaa asiasta tarkempia määräyksiä. Myös yhtiöveron hyvitys luetaan siihen oikeutetun hyväksi verohallituksen määräämällä tavalla.

Jos ennakkonpidätystä ei ole veroa määrätessä otettu huomioon, voidaan liikaa suoritettu määrä saada hakemuksesta takaisin lääninverovirastolta. Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jolta toimitettavassa verotuksessa pidätys olisi pitänyt lukea verovelvollisen verojen lyhennykseksi.

Pienimmästä palautettavasta määrästä säädetään asetuksella.

58 c §

Jos 24 §:n 2 momentin, 55, 55 a, 58, 58 a tai 58 b §:n nojalla annetussa päätöksessä on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi, päätös on oikaistava.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lain 28 ja 49 a §:ää sovelletaan myös veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettuihin viivästyskorkoon ja jäämämaksuun. Lain 49 a §:ssä tarkoitettu huojoennustoimivalta siirtyy lääninverovirastolle tämän lain voimaan tullessa myös verohallituksessa vireillä olevien asioiden osalta.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1560

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 16—18, 20 ja 21 §, 22 §:n 1 momentti, 24 §:n 2 momentti, 25 §:n 1 momentti, 26, 27, 29, 29 a, 32 ja 35 §, 36 §:n 1 momentti, 37 ja 39 §, sellaisina kuin niistä ovat 25 §:n 1 momentti sekä 26, 29 a ja 35 § 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1084/93) sekä 27 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (698/94), seuraavasti:

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava lääninverovirastolle ne tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 2 luvussa säädetään.

17 §

Lääninveroviraston tiedonantovelvollisuus

Jos kiinteistö sijaitsee muun kuin sen lääninveroviraston virka-alueella, joka toimittaa verotuksen, kiinteistön sijaintikunnan lääninverovirasto antaa verotuksen toimittavalle lääninverovirastolle verotuksen toimittamista varten tarvittavat tiedot.

18 §

Lääninveroviraston tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Lääninveroviraston oikeuteen saada kiinteistöverotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeuteen tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 §

Verotuksen toimittaja

Verotuksen toimittaa lääninverovirasto. Verohallitus määrää, miten verotuksen toimittaminen jakautuu eri lääninverovirastojen kesken.

21 §

Ennakkotieto

Verotusmenettelystä annetun lain 85 §:ssä

tarkoitettu keskusverolautakunta voi antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkotiedon, jos se katsotaan verovelvolliselle erityisen tärkeäksi taikka jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi. Ennakkotiedon hakemisesta ja sitovuudesta sekä muutoksenhausta siihen on soveltuvien osin voimassa, mitä mainitussa laissa säädetään.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verotusta toimitettaessa lääninverovirasto laskee ja maksuunpanee kiinteistöveron. Verotusta toimitettaessa otetaan huomioon myös ne tiedot ja asiakirjat, jotka ovat lääninveroviraston käytettävissä muun kuin tässä laissa tarkoitetun verotuksen toimittamista varten.

24 §

Verolippu ja veroselvitys

Lääninveroviraston on annettava verovelvolliselle selvitys, johon merkitään kiinteistöt, joista verovelvollisen on suoritettava veroa, näiden kiinteistöjen arvot sekä suoritettavan veron määrä. Jos rakennus sijoittuu 12—14 §:ssä tarkoitettuihin luokkiin, myös tämä merkitään selvitykseen.

25 §

Veronkorotus ja verotuksen muuttaminen

Veronkorotuksesta, veronoiikaisusta, jälkiverotuksesta ja seurannaismuutoksesta on soveltuvien osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa niistä säädetään.

26 §

Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisella perusteella vastuussa, samoin kuin kiinteistön sijaintikunnan määräämä veroasiamies tai mainittu kunta saa

hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai, jos puolisoilla on eri kotikunta, miehen kotikunnan verotuksen oikaisulautakunnalta. Jos verotus on 20 §:n mukaan määrätty toimitettavaksi muualla kuin siinä lääninverovirastossa, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on, oikaisuvaatimus tehdään sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella kiinteistö on. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka tuomiopiirissä asianomainen oikaisulautakunta on.

Valituksesta, oikaisuvaatimuksesta ja niiden käsittelystä on soveltuvien osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

29 §

Viivästysseuraamukset

Kiinteistöveron määräaikana maksamisen laiminlyönnin seuraamuksista on voimassa, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

29 a §

Palautettavalle määrälle maksettava korko

Jos veroa palautetaan veronoiikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle määrälle maksetaan säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

32 §

Verohallituksen toimivalta

Verohallitus antaa kiinteistöveron kantoa,

perintää, palauttamista ja tilittämistä koskevat tarkemmat määräykset. Verohallitus voi tällöin määrätä, että kiinteistöveron tilittäminen ja tilitysten maksatus yhdistetään verotusmenettelyssä annetun lain mukaisten verojen tilittämiseen.

35 §

Rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään.

36 §

Vastuu verosta

Verovastuusta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (611/78) säädetään.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

37 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Kiinteistöverosta vapauttamisesta ja veron suorittamisen lykkäämisestä on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa säädetään kunnallisverosta.

39 §

Verotusmenettelystä annetun lain soveltaminen

Sovellettaessa tähän lakiin sisältyvän viittauksen nojalla verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä niitä sovelletaan myös sellaisiin verovelvollisiin, joihin verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä ei muutoin sovelleta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1561

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 21 a §:n 1 momentti, 22—24 §, 25 §:n 3 momentti, 26, 29 ja 30 §, 31 §:n 1—3 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 43—49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2 ja 3 momentti, 54 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale, 56 §:n 1 ja 3 momentti sekä 59 §,

sellaisina kuin ne ovat, 21 a §:n 1 momentti, 22—24 §, 25 §:n 3 momentti, 26, 29 ja 30 §, 31 §:n 1—3 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 43—47 ja 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 momentti, 56 §:n 1 ja 3 momentti sekä 59 § 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa (318/94), 48 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (697/94), 53 §:n 2 momentti ja 54 §:n 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (612/94) ja 55 §:n 1 momentin johdantokappale 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1110/94), sekä

lisätään 55 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 8 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla, uusi 5 momentti seuraavasti:

21 a §

Ennakkotiedon lahjaverotuksesta antaa se lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu.

ninverovirasto, jonka alueella edellinen saaja asuu tai kuollessaan asui.

23 §

Lahjaverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella lahjanantaja asui verovelvollisuuden alkaessa.

22 §

Perintöverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui.

Jos omaisuus siirtyy kahdelle tai useammalle henkilölle siten, että se toisen oikeuden lakattua siirtyy toiselle, myöhemmän saajan verotuksen toimittaa kuitenkin se lääninverovirasto, jonka alueella edellinen saaja asui tai kuollessaan asui.

24 §

Jos 22 tai 23 §:n säännöksiä ei voida soveltaa, perintö- tai lahjaverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella veronalainen varallisuus verovelvollisuuden alkaessa suurimmalta osaltaan oli, tai jollei

HE 131/95

VaVM 37/95

EV 124/95

varallisuus ollut Suomessa, se lääninverovirasto, jonka alueella verovelvollinen veroa määrättäessä asuu.

25 §

Lääninverovirasto voi kuolinpesän osakkaan ennen verotuksen toimittamista tekemästä hakemuksesta lykätä perintöverotuksen toimittamisen määräajaksi, kuitenkin enintään vuodeksi perukirjan lääninverovirastolle jättämiselle säädetyn ajan päättymisestä, jos hakemuksen tueksi esitetään painavia syitä. Tällaisena syynä on muun muassa pidettävä perinnönjaon toimittamista pesässä, johon sisältyvän maatilán tai muun yrityksen toimintaa jatketaan kuolinpesän tai sen osakkaiden lukuun, kun kysymyksessä ei ole kuolinpesän kokonaisvaroihin nähden vähäinen varallisuuserä.

26 §

Perintöverotuksen toimittamista varten on perintökaaren 20 luvussa tarkoitetun pesän ilmoittajan annettava kehotuksetta perinnönjättäjän jälkeen laadittu perukirja. Edellä 22 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on annettava myös edellisen haltijan tai osuutta rasittavan oikeuden haltijan jäämistöstä laadittu perukirja.

Verovelvollisen on annettava veroilmoitus, jos perinnönjättäjän jälkeen ei ole laadittava perukirjaa tai jos velvollisuus suorittaa perintöveroa muissa kuin 22 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa alkaa myöhemmin kuin 5 §:ssä säädetään.

Jos verovelvollinen ei asu Suomessa, velvollinen antamaan veroilmoituksen on se, jolla on kuolinpesä hallussaan.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta asianomaiselle lääninverovirastolle.

Lääninverovirasto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen lainlyönnistä.

30 §

Veroilmoitus on annettava kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta asianomaiselle lääninverovirastolle.

31 §

Lääninverovirasto toimittaa perintö- ja lah-

javerotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, jona lääninverovirasto on käsitellyt asian. Verotuksen toimittamispäivän tulee ilmetä verotusasiakirjoista.

Verotusta toimitettaessa voidaan ottaa huomioon myös ne tiedot ja asiakirjat, jotka ovat lääninveroviraston käytettävissä muun kuin tässä laissa tarkoitetun verotuksen toimittamista varten.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisaadoksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimittajat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat velvolliset lääninveroviraston tai verohallituksen asianomaisen virkamiehen tai veroasiamiehen kehotuksesta antamaan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

37 §

Kun lääninverovirasto on toimittanut verotuksen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annettava selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava lääninverovirastolle kuukauden kuluessa sen laatimisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista annettava lääninverovirastolle veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan

asiasta lääninverovirastolle, jollei joku muu osakas tai lahjansaaaja jo ole sellaista ilmoitusta tehnyt.

39 §

— — — — —
 Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täyttyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus lääninverovirastolle kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta.

42 §

— — — — —
 Lääninverovirasto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Verovelvollinen tai veroasiamies saa hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea 25 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen.

Perintöverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan asui. Edellä 22 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella omaisuuden edellinen saaja asuu tai kuollessaan asui. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa lääninverovirastoon.

Lahjaverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella lahjanantaja lahjaverovelvollisuuden alkaessa asui.

Jos 1 ja 2 momentin säännöksiä ei voida soveltaa, oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella veronalainen omaisuus verovelvollisuuden alkaessa suurimmalta osalta oli tai, jos varallisuus ei ollut Suomessa, jonka alueella verovelvollinen veroa määrättäessä asui.

Verovelvollisen on tehtävä oikaisuvaatimus viiden vuoden kuluessa perintö- tai lahjaverotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta. Veroasiamiehen on tehtävä

oikaisuvaatimus kuuden kuukauden kuluessa verotuksen toimittamispäivästä.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttamaa verotusta koskevasta lääninveroviraston päätöksestä saadaan kuitenkin tehdä oikaisuvaatimus edellä säädetyn määräajan estämättä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 21 a §:ssä tarkoitettuun ennakkotietopäätökseen haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkotietopäätös on tehty. Valitusoikeus on ennakkotiedon hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkotietopäätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä. Ennakkotietoa koskeva valitus on käsiteltävä lääninoikeudessa kiireellisenä.

45 §

Verovelvollinen tai veroasiamies saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä päätös on tehty. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Verovelvollisen valitusaika on viisi vuotta perintö- tai lahjaverotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta. Veroasiamiehen valitusaika on kuusi kuukautta verotuksen toimittamispäivästä. Oikaisuvaatimukseen annettua päätöksestä saadaan kuitenkin valittaa tämän määräajan estämättä 60 päivän aikana sen päivän jälkeen, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon päätöksestä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

46 §

Lääninveroviraston tulee varata verovelvolliselle veroasiamiehen tekemästä valituksesta ja veroasiamiehelle verovelvollisen tekemästä valituksesta tilaisuus vastineen ja tarvittaessa vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä vastineineen ja vastaselityksineen sekä verotuksen perusteena olevat asiakirjat

on lähetettävä viipymättä lääninoikeudelle. Asiakirjoihin on liitettävä jäljennös verotuksen oikaisulautakunnan oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä sekä lääninveroviraston lausunto valituksesta.

47 §

Valitus, jonka verovelvollinen tai veroasiamies tekee lääninoikeudelle ja joka olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä. Lääninoikeuden ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta lääninoikeudelta, asia joltakin osaltaan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa lääninverovirastolle tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimitamista tai päätöksen tekemistä varten.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, lääninverovirasto oikaisee veronoikaisuin myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

51 §

Jos viranomainen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä mää-

rännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninoikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä lääninoikeudelle ja lääninverovirastolle. Lääninverovirasto oikaisee verotuksen edellä tarkoitettua päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

52 §

Perintö- tai lahjaveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa (611/78) säädetään taikka sen nojalla säädetään tai määrätään, ellei jäljempänä toisin säädetä.

53 §

Verohallitus voi hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- ja lahjaverosta, viivästyskorosta, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta. Vapautus voidaan myöntää:

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Jos perintö- tai lahjaveron suorittaminen määräajassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, voi lääninverovirasto hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi niin ikään ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

54 §

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen,

jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen lääninverovirastolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos:

Verovelvollisen on tehtävä 4 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus lääninverovirastolle kolmen kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 10 000

markkaa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista lääninverovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen osan edellä tarkoitettusta maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, lääninverovirasto määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

59 §

Mikäli ei tässä laissa toisin säädetä, on soveltuvin osin noudatettava, mitä verotusmenettelystä annetun lain 2, 3 ja 11 luvuissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lain 53 ja 54 §:ssä tarkoitettu lääninveroviraston huojennustoimivalta koskee tämän lain voimaantullessa myös verohallituksessa vireillä olevia asioita.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1562

L a k i
perintökaaren 20 luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/65) 20 luvun 1, 8, 9, 12 ja 12 a §, sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (733/94), seuraavasti:

20 luku
Perunkirjoituksesta

1 §

Perunkirjoitus on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa kuolemantapauksesta, jolle asianomainen lääninverovirasto saman ajan kuluessa tehdystä hakemuksesta pesän laatuun katsoen tai muusta erityisestä syystä tätä aikaa pidennä.

8 §

Perukirja on annettava lääninverovirastolle siten kuin perintö- ja lahjaverolaissa (378/40) säädetään.

9 §

Jos perunkirjoituksen toimittaminen on lai-

minlyöty, käräjäoikeuden tulee lääninveroviraston ilmoituksesta määrätä sopiva henkilö toimituttamaan perunkirjoitus.

12 §

Lääninveroviraston 1 §:n nojalla tekemään päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

12 a §

Lääninverovirastolle annettu perukirja tai sen tekninen tallenne on säilytettävä pysyvästi. Arkistolaitos antaa tarkemmat määräykset perukirjan ja sen liitteiden säilyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1563

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 2 §:n 1 momentti, 3 luvun otsake, 13 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 1 momentti, 21 §:n 1—3 momentti, 22 § sekä 24 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 13 §:n 1 ja 2 momentti ja 21 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1544/92), 21 §:n 2 momentti 22 päivänä heinäkuuta 1983 annetussa laissa (639/83) ja 21 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (696/94) sekä 22 § 30 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa laissa (616/89), seuraavasti:

2 §

Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (*lähdevero*) tai määrätään verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) mukaisessa järjestyksessä noudattaen, mitä jäljempänä tässä laissa säädetään.

koitetusta tulosta valtionveroa pääomatulosta 28 prosenttia ja ansiotulosta 35 prosenttia.

16 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettu tulosta sekä 14 §:ssä tarkoitettu varallisuudesta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä ja on tällöin ennakon käyttämisestä ja rangaistussäännöksistä soveltuvin osin voimassa, mitä mainitussa laissa on säädetty tai sen nojalla määrätty, sekä veronkannosta ja verojen tilittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä veronkantolaissa (611/78) säädetään tai sen nojalla määrätään.

3 luku

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä toimitettava verotus

13 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettu tulosta yhteisön tuloveroa 28 prosenttia.

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on suoritettava 1 momentissa tar-

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin

nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksen hakemisesta 13 §:ssä tarkoitettun tulon ja 14 §:n 1 momentissa tarkoitettun varallisuuden osalta toimitettuun verotukseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty. Muutoksen hakemisesta lääninveroviraston 11 §:n 2 momentin ja 11 a §:n mukaiseen päätökseen sekä ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, on voimassa mitä ennakkoperintälaissa on muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa säädetty.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä anne-

tun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

---

22 §

Mitä verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa säädetään tai sen nojalla määrätään verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäyksestä, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon. Hakemus voidaan lähettää verohallitukselle, jonka tulee toimittaa se asianomaisen viranomaisen ratkaistavaksi.

24 §

Asetuksella voidaan rajoitetusti verovelvollisen osalta säätää poikkeuksia siitä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai sen nojalla on voimassa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisaikasta, verotuksen toimittamisessa noudatettavista määräajoista ja menettelystä sekä veron perimisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1564

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 70 a §:n 3 momentti ja 81 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 70 a §:n 3 momentti 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (885/84) ja 81 §:n 3 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (620/78), ja

muutetaan 23 §:n 2 momentti, 30 §:n 5 momentti, 57 b §:n 4 momentti, 70 a §:n 2 momentti, 74 §:n 4 momentti, 87 ja 89 §, 91 §:n 1 ja 3 momentti, 93 §, 97 a §:n 2 momentti, 98 a §:n 2 ja 3 momentti, 98 b §:n 1 momentti, 99 §:n 1 momentti sekä 100 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 23 §:n 2 momentti 3 päivänä tammikuuta 1946 annetussa laissa (1/46), 30 §:n 5 momentti, 57 b §:n 4 momentti ja 89 § 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1167/90), 70 a §:n 2 momentti mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa, 74 §:n 4 momentti 23 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1196/88), 87 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (922/92), 91 §:n 1 ja 3 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (519/94), 93 §, 98 a §:n 2 ja 3 momentti sekä 100 a § 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93), 97 a §:n 2 momentti 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (291/82), 98 b §:n 1 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (706/94) ja 99 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (616/94), seuraavasti:

23 §

Lainhuutoa haettaessa on hakijan esitettävä asianomaisen lääninveroviraston antama todistus huudatettavan kiinteistön arvosta viimeksi toimitetussa varallisuusverotuksessa tai, ellei kiinteistöä ole sanotussa verotuksessa arvioitu, lausunto sen arvosta.

30 §

Edellä 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettu leimaverovapaus myönnetään vain siltä osin kuin kiinteistöä ja sillä olevaa asuinrakennusta käytetään omana vakituisena asuntona. Asuinrakennukseen luetaan myös asumiseen liittyvät muut rakennustilat. Rakennukseen rinnastetaan rakennuspaikka siltä osin kuin

se on pinta-alaltaan enintään 10 000 neliometriä tai kaavoitetulla alueella enintään kaavan mukaisen tontin tai rakennuspaikan suuruinen. Luovutuksensaajan on lainhuutoa hakiessaan esitettävä tarvittavat selvitykset ja kotikuntansa lääninveroviraston antama lausunto verovapauden edellytyksistä. Jos luovutuksensaajia on useita, leimaverosta vapaa on vain 1 momentin 8 kohdassa mainitut edellytykset täyttävän luovutuksensaajan omistusoikeutta vastaava osuus luovutushinnasta.

57 b §

Verovapauden edellytyksistä on annettava selvitys sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella luovutuksensaajan kotikunta on,

verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen 87 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa.

70 a §

Jos leimaveron on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu määräajan jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa (1556/95) säädetään.

74 §

Jos 1 momentissa tarkoitetusta vekselistä tai velkakirjasta ei ole suoritettu leimaveroa säädetyssä ajassa, lääninverovirasto maksuunpanee leimaveron veronlisäyksineen 1 momentissa tarkoitetun vastuuvollisen suorittavaksi.

87 §

Jokainen, joka arvopaperien myynnin tai vaihdon tapahtuessa arvopaperipörssitoiminnan tai arvopaperinvälittäjien yhteisön ylläpitämän sopimusmarkkinatoiminnan ulkopuolella on ollut sopimuksen tekijänä, on velvollinen kahden kuukauden kuluessa myynnin tai vaihdon tapahtumisesta näyttämään asianomaiselle lääninverovirastolle 85 §:n 1 tai 2 momentissa mainitun laskelman. Kahden kuukauden määräaika luetaan kuitenkin omistusoikeuden siirtymisestä, kun asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet siirretään uudelle omistajalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu myynti tai vaihto on tapahtunut kolmannen henkilön välityksellä, on välittäjä velvollinen lääninveroviraston kehotuksesta esittämään arvopaperien myynnistä tai vaihdosta laatimansa laskelman.

Jos laskelmaa ei ole 1 momentissa säädetyssä ajassa esitetty eikä maksuvelvollinen kehotuksestaan osoita suorittaneensa säädettyä leimaveroa ja veronlisäystä, lääninverovirasto maksuunpanee leimaveron säädettyine veronlisäyksineen.

89 §

Jos luovutuksesta 30 §:n 1 momentin 8 kohdassa ja 57 b §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ei ole suoritettu leimaveroa siitä syystä,

että luovutuksensaaja on antanut virheellisiä tietoja, lääninverovirasto maksuunpanee suorittamatta jääneen leimaveron veronlisäyksineen. Maksamatta jäänyttä leimaveroa on, jos luovutuksensaaja on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut virheellisiä tietoja, korotettava enintään 50 prosentilla.

91 §

Verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 85 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa leimaveroa, jos se katsotaan hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saada asia ratkaistuksi.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on verovelvollisen tai vastuuvollisen vaatimuksesta noudatettava sitovana siltä ajalta, joksi se on annettu. Muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään.

93 §

Oikaisuvaatimus ja valitus voidaan tehdä myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

97 a §

Leimaveron palautetaan kuitenkin vain siltä osin kauppahintaa, kuin se asianomaisen lääninveroviraston antaman todistuksen mukaan kohdistuu tuotannollisen toiminnan tai matkailuyritystoiminnan kannalta tarpeellisiin rakennuksiin ja niiden tonttimaahan.

98 a §

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninveroviraston tulee varata veroasiamiehen tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta veroasiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvitta-

essa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto, on viipymättä lähetettävä lääninoikeudelle.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

99 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suori-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

tettua tai suoritettavaa leimaveroa, veronkorotusta, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua, viivekorkoa sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan.

100 a §

Jos veroa ei ole suoritettu 26 tai 87 §:ssä säädettyssä ajassa, suorittamatta jääneelle verolle on maksettava veronlisäystä sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1565

Laki tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 62 §:n 2 momentti, 112 §:n 2 momentti, 122 §:n 1 ja 2 momentti, 136 §:n 2 momentti ja 149 a §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 122 §:n 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (624/94) ja 149 a §:n 5 momentti 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1109/94), sekä lisätään 44 §:ään uusi 4 momentti, seuraavasti:

44 §

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Valtioneuvosto vahvistaa verohallitusta kuultuaan 2 momentissa tarkoitettujen tuottope-
rusteiden ennen kunkin vuoden joulukuun 10
päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen
lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle
ehdotus porotalouden tuottope-
rusteista.

62 §

Yritystulon ja osingon ansiotulo-osuus

Ansiotuloa on myös verotusmenettelystä
annetun lain (1558/95) 29 §:ssä tarkoitettu pei-
tely osinko.

112 §

Eläketulon jaksottaminen

Vaatus eläketulon jaksottamisesta on
tehtävä kahden kuukauden kuluessa eläkkeen

maksuvuodelta toimitettavan verotuksen val-
mistumisen jälkeen. Toimitettujen verotusten
osalta noudatetaan soveltuvin osin mitä ve-
rotusmenettelystä annetussa laissa säädetään
veronoikaisusta verovelvollisen vahingoksi.

122 §

*Omistajanvaihdoksen vaikutus tappioiden
vähentämiseen*

Yhteisön ja elinkeinoyhtymän tappiota ei
vähennetä, jos tappiovuoden aikana tai sen
jälkeen yli puolet sen osakkeista tai osuuk-
sista on muun saannon kuin perinnön tai
testamentin vuoksi vaihtanut omistajaa tai
yli puolet sen jäsenistä vaihtunut. Jos tap-
piota tuottaneen yrityksen osakkeista tai
osuuksista vähintään 20 prosenttia omista-
vassa yhteisössä tai yhtymässä on tapahtunut
vastaava omistajanvaihdos, viimeksi maini-
tun yhteisön tai yhtymän omistamien osak-
keiden tai osuuksien katsotaan vaihtaneen
omistajaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa sääde-
tään, se lääninverovirasto, jonka virka-alu-

eella yhteisön tai yhtymän kotikunta on, voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yhtymän toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden tappion vähentämiseen.

136 §

Verotuksen kattosääntö

Verovelvollisen maksettavaksi verotusmenettelystä annetun lain 32 §:n nojalla määrätty veronkorotus maksuunpannaan 1 momentista poiketen kuitenkin kokonaan, eikä sitä oteta huomioon verojen ja maksujen enimmäismäärää laskettaessa.

149 a §

Sopeutumisvähennys

Jos maatala myydään vapaaehtoisella kaupalla vuosien 1995—2000 aikana, verovelvollinen menettää oikeuden vuosilta 1995—1999 toimitettavissa verotuksissa myönnettyyn sopeutumisvähennykseen. Lääninverovirasto oikaisee näiltä vuosilta toimitetut verotukset noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään veronoikaisusta. Veronoikaisu voidaan tehdä, vaikka sen edellytykset puuttuvat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lain 122 §:n 1 momenttia sovelletaan 6 päivänä lokakuuta 1995 ja sen jälkeen tapahtuneisiin omistajanvaihdoksiin. Lain 122 §:n 2 momenttia sovelletaan lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1566

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 28 § ja *muutetaan* 4 c §:n 1 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 a §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti, 12 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 ja 2 momentti, 18 a §:n 1, 2 ja 4 momentti, ja 26 a §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisena kuin niistä ovat 4 c §:n 1 momentti 18 päivänä helmikuuta 1994 annetussa laissa (132/94), 8 §:n 2 momentti osittain muutettuna 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla lailla (659/92), 9 a §:n 1 momentti sekä 26 §:n 2 ja 3 momentti 22 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa (353/91), 10 §:n 1 momentti ja 18 §:n 1 momentti 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1301/91), 12 §:n 4 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (713/94), 17 §:n 1 momentti ja 18 §:n 2 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (526/80), 18 a §:n 1 momentti 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1103/94) sekä 18 a §:n 2 ja 4 momentti 10 päivänä tammikuuta 1986 annetussa laissa (13/86), sekä

lisätään lakiin uusi 12 h §, seuraavasti:

4 c §

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt verot käytetään verosaatavan suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) jäämämaksu, viivästyskorko, viivekorko;
- 3) viivästyskorkoa vastaava korko, veronlisäys;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;
- 6) korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa annetussa laissa (1251/90) tarkoitettu korotus; sekä
- 7) jäännösveron korko, maksettava yhteisökorko.

8 §

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

- 1) verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu ja kiinteistövero;
- 3) muut valtiolle tulevat verot;
- 4) metsänhoitomaksu; sekä
- 5) suhdannetalletus.

9 a §

Jos Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, kuitataan siirretyt varat tässä verotuksessa kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi.

10 §

Veronkuittauspäivä on päivä, jona lääninverovirasto saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän suorituksiksi kuitataan palautettavaa ennakkoa tai kun veronkuittaus toimitetaan 9 a §:n mukaisesti, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt. Jos 9 a §:n mukainen kuittaus toimitetaan verovuotta seuraavan vuoden jälkeen maksuunpantujen verojen suorituksiksi, veronkuittauspäivä on kuitenkin veron maksuunpanokuukautta seuraavan kuukauden viimeinen päivä.

12 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

12 h §

Ahvenanmaan kunnille tulevat yhteisöverot tilitetään erillään muista yhteisöveroista noudattaen erikseen säädettyjen ja määrättyjen perusteiden ohella soveltuvin osin tämän luvun säännöksiä. Muilta osin tilittämisessä menetellään siten kuin tässä laissa säädetään.

17 §

Veronsaajille tilitetään kuukausittain maksuunpanosuhteiden mukainen osuus koko maassa kertyneistä verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista lopullisista veroista sekä metsänhoitomaksusta. Verotuksen päättymisen jälkeen ennen 18 §:ssä tarkoitettua oikaisua tehdään tilitys säännönmukaisen lopullisen veron maksuunpanossa tai siihen liittyvässä metsänhoitomaksun maksuun-

panossa vahvistettujen maksuunpanosuhteiden mukaisesti.

18 §

Tilitetyt määrät oikaistaan verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavana neljänteenä kuukautena ja sen jälkeen vuosittain tammiukuussa (*oikaisutilitys*). Käytettäviin maksuunpanosuhteisiin sisällytetään tällöin säännönmukaisen lopullisen veron ja metsänhoitomaksun maksuunpanon lisäksi muut verovuoteen kohdistuvat verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen ja metsänhoitomaksun maksuunpanot sekä maksuunpanon muutoksista ja muista syistä aiheutuvat veronsaajille tilitettyjen tai tilitettävien määrien vähennykset. Oikaisutilityksen mukaiset määrät maksetaan veronsaajille tai vähennetään niiltä oikaisutilityskuukaudelta tehtävän kuukausutilityksen yhteydessä.

Oikaisutilityksen jälkeen tilitetään verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuina veroina sekä ennakonpidätyksinä ja ennakonkantona samoin kuin metsänhoitomaksuina koko maassa kertyneet määrät kuukausittain tämän tilityksen mukaisissa maksuunpanosuhteissa, kunnes seuraava oikaisutilitys tehdään.

18 a §

Kuuden vuoden kuluttua siitä vuodesta, jona verovelvollisen verotus ja metsänhoitomaksun maksuunpano on päättynyt, lopetaan verojen ja metsänhoitomaksun kuukausittainen tilittäminen ja veronsaajalle annetaan erillinen tilitys (*lopputilitys*). Lopputilitystä edeltävältä vuodelta ei tehdä oikaisutilitystä.

Lopputilitys tehdään noudattaen 18 §:ssä olevia oikaisutilitystä koskevia säännöksiä, kuitenkin siten, että kertymättä olevat verotusmenettelystä annetun lain mukaiset verot, kannossa maksettavat ennakot ja metsänhoitomaksut käsitellään vastaavan suuruisina veronsaajan rasiukseksi tehtyinä maksuunpanon muutoksina.

Lopputilityksen jälkeen kertyvät verotusmenettelystä annetun lain mukaiset verot, kannossa maksettavat ennakot ja metsänhoitomaksut tilitetään vuosittain siten kuin 22 §:ssä säädetään (*jälkitilitys*).

26 a §

— — — — —
Jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitetuissa sopimuksissa määrätyt edellytykset ovat olemassa, voidaan toisen sopimusvaltion siirrettäväksi pyytämät ennakonpidätysvarat, joiden kertymisestä on saatu riittävä selvitys, siirtää tämän toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättymistä odottamatta.

Verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu määrä on siirrettävä toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle, jos 1 momentissa säädetyt edellytykset ovat ole-

— — — — —
massa ja siirrettävät varat ovat veronkantoviranomaisen hallussa. Kun tulon verottamisesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyyn sopimukseen perustuvan keskinäisen sopimusmenettelyn johdosta luovutaan Suomessa, on kertyneet varat tai niistä siirrettäväksi pyydetty osa niin ikään siirrettävä toiselle sopimusvaltiolle.
— — — — —

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Lain 12 h §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1993 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1567

Laki**verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/61) 6 §:n 3 momentti, 10 §:n 4 momentti ja 11 §:n 1 momentti,

näistä 6 §:n 3 momentti ja 10 §:n 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1633/91), seuraavasti:

6 §

Verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/95) ja arvonlisäverolaissa (1501/93) tarkoitettujen verojen ja maksujen ulosotossa sovelletaan 2 momentissa säädettyjä rajoituksia, jos veroon tai maksuun on haettu muutosta oikaisuvaatimuksella tai valituksella ja jos oikaisuvaatimus tai valitus on tehty 60 päivän kuluessa veron tai maksun eräpäivästä. Jos vero tai maksu kannetaan useassa erässä, edellä tarkoitettuja ajat lasketaan ensimmäisen kantoerän eräpäivästä.

10 §

Valitusta tai perustevalitusta käsittelevä viranomaisena saa määrätä puheenjohtajansa, jäsenensä taikka esittelijänsä käsittelemään ja ratkaisemaan ulosoton kieltämistä tai keskeyttämistä koskevia hakemuksia. Jos asian käsittely kuuluu verotuksen oikaisulautakunnalle, ulosoton kieltämisestä tai keskeyttämi-

sestä voi päättää myös asianomainen lääninverovirasto. Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos se liittyy oikaisuvaatimukseen, jonka ratkaiseminen kuuluu lääninverovirastolle.

11 §

Vero, leimaveroa lukuun ottamatta, ja muu tässä laissa tarkoitettu saaminen on maksuvelvolliselta perittävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu, uhalla, että oikeus maksun saamiseen on menetetty. Ennakkoperintälain (418/59) nojalla kannossa määrätty ennakko saadaan kuitenkin periä saman ajan kuluessa kuin ne verot ja maksut, joiden suorituksiksi ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytettävä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

HE 131/95
VaVM 37/95
EV 124/95

N:o 1568

Laki
arpajaisverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/92) 13 §:n 4 momentti ja
muutetaan 10 §:n 1 momentti, 16 §:n 1—3 momentti ja 18 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 1—3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (709/94) ja 18 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (617/94), seuraavasti:

10 §

Veron maksuunpano

Jos arpajaisveroa ei ole suoritettu määräajassa tai jos vero on suoritettu säädetyn määräajan jälkeen, lääninveroviraston on määrättävä verovelvollisen maksettavaksi suorittamatta oleva vero sekä sille veronlisäystä sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta veroasiamies saavat hakea muutosta lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen lääninoikeudelta noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Valtion puolesta valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on veroasiamiehellä.

18 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen arpajaisverosta, veronkorotuksesta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta, viivekorosta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Ministeri *Arja Alho*

HE 131/95
VaVM 37/95
EV 124/95

N:o 1569

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 17 §:n 2 ja 4 momentti, sellaisena kuin 17 §:n 2 momentti on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (461/85) ja 17 §:n 4 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (392/68), ja

muutetaan 8 §, 10 §:n 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 § ja 10 §:n 3 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (461/85), 12 §:n 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), 14 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (611/94) sekä 17 §:n 1 momentti 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1227/94) ja 17 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (695/94), seuraavasti:

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksua koskevan ennakkotiedon ja siitä tehdyn valituksen osalta on vastaavasti voimassa, mitä ennakkoperintälain 17 ja 51 §:ssä säädetään.

10 §

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

12 §

Jollei suoritusvelvollisuutensa laiminlyönyttä työnantajaa voida pidätystodistuksessa olevien merkintöjen perusteella saada selville, on palkansaaja lääninveroviraston kehotuksesta velvollinen antamaan työnantajasta tarpeelliset tiedot.

14 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi panut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset, viivästyskoron ja jäämämaksun sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta ane-

HE 131/95
VaVM 37/95
EV 124/95

tun lain mukaisen viivekoron sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron. Verohallitus voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty kansaneläkelaitokselle.

17 §

Jos asianomainen tai veroasiamies on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, hän saa hakea siihen valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen. Asianomaisen valitusaika on kuusi vuotta sitä seu-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

ranneen vuoden alusta lukien, jona päätös on annettu. Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1570

Laki**koiraverosta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/79) 8 §:n 2 momentti ja 12 §:n 3 momentti,
 näistä 12 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (712/94), sekä
lisätään 8 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

8 §

— — — — —
 Jos koiraveroa 1 momentissa tarkoitettusta syystä ei ole voitu 7 §:n mukaisesti verovuodelta määrätä, on kunnanhallituksen tai johdosäännössä määrätyn viranhaltijan päätöksellään määrättävä koiranomistajan suoritettavaksi koiraveron veronmaksun laiminlyömisestä johdosta säädettyä veronlisäystä vastaavine korkoineen sekä korotettava koiraveron enintään kaksinkertaiseksi. Koiraveron määrääminen, jonka johdosta koiranomistajalle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, on toimitettava viimeistään viidentenä vuotena verovuoden päättymisestä lukien.

Maksuunpannulle ja maksamatta jätetylle

koiraverolle on maksettava viivekorko siten kuin siitä säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95).

12 §

— — — — —
 Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

HE 131/95
 VaVM 37/95
 EV 124/95

N:o 1571

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 7 §, 11 §:n 1 momentti, 12 ja 13 §, 14 §:n 1 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 1 momentti ja 18 §:n 2 momentti,
 näistä 11 §:n 1 momentti, 12 §, 14 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 5 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1393/91), seuraavasti:

7 §

Veron suorittaminen

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella on koronmaksajan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/95) tarkoitettu kotikunta. Jos valtio on koronmaksaja, pidätetyt määrät on suoritettava Uudenmaan lääninverovirastolle. Pidätetyt määrät on suoritettava viimeistään koronmaksua seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat. Lääninveroviraston asian-

omaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. Lääninverovirastolle on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrättävät tiedot lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä lääninveroviraston kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettua lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty

sen suorittamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitetusta korkotulosta, se lääninverovirasto, jonka virka-alueella koronsaajan kotikunta on, maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. Jos koronsaajalla ei ole kotikuntaa Suomessa, maksuunpanon toimittaa Uudenmaan lääninverovirasto. Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronkorotus noudattaen soveltuvien osin verotusmenettelystä annetun lain jälkiverotusta koskevia säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano veronoikaisun yhteydessä

Jos tämän lain 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee lääninveroviraston verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettun veronoikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

14 §

Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen

Koronsaajalta aiheuttomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi ja siihen

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (418/59) ja verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun, koronsaajalle tai koronmaksajalle maksuunpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla lääninoikeuteen.

18 §

Salassapitovelvollisuus ja rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1572

L a k i

ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta 16 päivänä joulukuuta 1994
annetun lain (1217/94) 7 § seuraavasti:

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

teisöä koskevat tiedot ja selvitykset sen mu-
kaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

Verovelvollisen tulee veroilmoituksessaan
ilmoittaa ja siihen liittää ulkomaista väliyh-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1573

Laki**yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/88) 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 ja 3 momentti sekä 13 §, näistä 12 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1542/92), seuraavasti:

5 §

Yhtiöveron hyvitys luetaan osingonsaajan hyväksi soveltaen verovelvolliselta ennakkoperintälain mukaan pidätetyn ennakon käyttämistä koskevia verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) säännöksiä.

samatta jääneiden verojen määrä on lopullisesti todettu.

Jos osingonsaajana on tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettu yhteisö, voidaan yhtiöveron hyvitykseen perustuvaa ennakonpalautuksen maksamista, sen käyttämistä maksamatta olevan määrän lyhentämiseen sekä kuittamista lykätä siihen asti, kun osinkoa jakanut yhtiö on maksanut osingonjaon perusteena olevalta verovuodelta sille määrättyt verot tai 2 momentissa tarkoitettu veronoikaisu on toteutettu, jos on ilmeistä, että osingonjaosta on päätetty 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa.

6 §

Verotusmenettelystä annetun lain 29 §:ssä tarkoitettuun peiteltyyn osinkoon sovelletaan, mitä yhtiön jaettavaksi päätetystä osingosta säädetään.

12 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vastuu toteutetaan muuttamalla verotusta osingonsaajan vahingoksi noudattaen soveltuvien osin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään veronoikaisusta verovelvollisen vahingoksi. Oikaisu on tehtävä viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana yhtiön mak-

13 §

Jos yhtiön osingonjakopäätös on tehty niin myöhään, että verovuodelta jaettavaksi päätettyä osinkoa ei ole otettu huomioon yhtiön verovuoden verotusta toimitettaessa, yhtiön verotusta voidaan oikaista siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

HE 131/95
VaVM 37/95
EV 124/95

N:o 1574

L a k i**merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 8 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/81) 8 §:n 1 momentti ja 8 a §,
 näistä 8 a § sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1265/93), seuraavasti:

8 §

Se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, antaa luvan alushankintatalletuksen tai sen osan nostamiseen, kun sille esitetään selvitys siitä, että alushankintavaraus tai sen osa on käytetty tai tullaan käyttämään vähintään 19 rekisteritonnin aluksen hankintaan. Jos varausta tai sen osaa ei ole verotuksessa vähennetty veronalaisesta tulosta ja verotus on tältä osin saanut lainvoiman, verovelvollisella on niin ikään oikeus nostaa talletus tai vastaava osa siitä.

8 a §

Jos verovelvollinen lopettaa elinkeinotoimintansa eikä kysymyksessä ole sulautuminen tai jos verovelvollisen omaisuus luovutetaan konkurssiin, luetaan alushankintavaraus sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jona elinkeinotoiminta on lopetettu tai päätös konkurssiin asettamisesta tehty. Verovelvollisella on tällöin oikeus nostaa alushankintatalletus Suomen Pankista. Lääninverovirasto antaa verovelvolliselle todistuksen alushankintatalletuksen nosto-oikeudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 1575

Laki**eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/76) 8 §:n 1 momentti ja 10 §, näistä 8 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (623/94), seuraavasti:

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä annettava lääninverovirastolle sellainen selvitys, kuin verohallitus määrää. Lääninverovirasto voi tehdä verohallitukselle esityksen veronhuojennuksen peruuttamisesta.

10 §

Tätä lakia sovellettaessa on rangaistussäännöksistä voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään. Mainittua lakia noudatetaan muutoinkin soveltuvin osin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

HE 131/95
 VaVM 37/95
 EV 124/95

10 450301A/161

N:o 1576

Laki
sairausvakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 36, 38 ja 39 §, näistä 36 § sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (462/85), seuraavasti:

36 §

Mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/95) ja veronkantolaissa (611/78) säädetään kunnallisverosta ja kansaneläkevakuutusmaksusta, on soveltuvin osin voimassa vakuutetun sairausvakuutusmaksusta.

38 §

Kunnalla on oikeus myöntää vapautus ja lääninverovirastolla lykkäys vakuutetun sairausvakuutusmaksun maksuun noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty kunnallisveron huojennuksesta ja lykkäyksestä.

39 §

Kansaneläkelaitoksella on oikeus valvoa vakuutettujen sairausvakuutusmaksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa ja tilitystä sekä tarkastaa näiltä osin verotusta koskevia asiakirjoja.

Kansaneläkelaitoksella ja kunnan määräämällä veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta vakuutetun sairausvakuutusmaksuun siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1577

Laki

kansaneläkelain 18 ja 19 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 18 ja 19 §, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (486/58), seuraavasti:

18 §

Kunnalla on oikeus myöntää vapautus ja lääninverovirastolla lykkäys vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun maksuun noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/95) säädetään kunnalliseron huojennuksesta ja lykkäyksestä.

19 §

Kansaneläkelaitoksella on oikeus valvoa vakuutetun kansaneläkemaksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa ja tilitystä sekä tarkastaa näiltä osin verotusta koskevia asiakirjoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1578

Laki**suhdannetalletuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun suhdannetalletuslain (53/77) 10, 12 ja 13 §, 14 §:n 1 ja 3 momentti, 17 § sekä 18 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 10 § osittain muutettuna 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla (295/83), 12 ja 17 § sekä 18 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 14 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (711/94), seuraavasti:

10 §

Lääninveroviraston, jonka on viimeksi toimitetussa verotuksessa ollut määrättävä talletusvelvolliselle valtionvero, on määrättävä suhdannetalletuksen määrä noudattaen soveltuvin osin, mitä ennakoperintälaissa on ennakonkannossa suoritettavan ennakon määräämisestä säädetty.

Jos talletusvelvollinen on ennen kantojakson alkamista tai sen aikana 7 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lopettanut liiketoimintansa tai hänen omaisuutensa on luovutettu konkurssiin, lääninveroviraston on hakemuksesta määrättävä, että suhdannetalletuksena suoritettavat erät on palautettava ja että maksamatta olevat erät on lyhennettävä siten kuin veron lyhentämisestä on säädetty. Jos talletusvelvollinen on ennen suhdannetalletusten maksuunpanoa edellä tarkoitetulla tavalla lopettanut liiketoimintansa tai hänen omaisuutensa on luovutettu konkurssiin, suhdannetalletus jätetään maksuunpanematta.

12 §

Jos suhdannetalletuksen maksaminen määräaikana laiminlyödään, peritään määrälle viivekorkoa siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädetään.

Sen lisäksi, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään, palautetaan alennetulle tai poistetulle suhdannetalletukselle kertynyt viivekorko myös silloin, kun suhdannetalletusvelvollisuutta muutetaan lain 10 §:n 2 momentin tai 14 §:n nojalla.

13 §

Jos suhdannetalletus laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen johdosta on jäänyt osaksi tai kokonaan määräämättä tai talletus on määrätty aiheetta tai sitä on määrätty liikaa, talletuksen määränneen lääninveroviraston on oikaistava virhe. Jos talletus on jäänyt osaksi tai kokonaan määräämättä,

oikaisu on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa suhdannetalletuksen kantojakson alkamisesta ja muutoin kolmen kuukauden kuluessa kantojakson päättymisestä.

14 §

Tässä laissa tarkoitettuun lääninveroviraston päätökseen saadaan hakea muutosta vain siten kuin enakkoperintälain 51 §:n 5 momentissa säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

17 §

Jos talletusvelvollinen on tehnyt Suomen Pankkiin ennen suhdannetalletuksen kantojakson päättymistä investointivarauslaissa (1094/78) tarkoitetun investointitalletuksen, jota koskeva investointivaruslain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräaika päättyy

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

valtioneuvoston suhdannetalletusten suorittamista koskevan päätöksen jälkeen, lääninveroviraston on hakemuksesta alennettava suhdannetalletusta investointitalletuksen määrällä. Suhdannetalletusta voidaan kuitenkin alentaa enintään määrällä, joka vastaa niiden kantoerien yhteismäärää, jotka erääntyvät aikaisintaan yhden kuukauden kuluttua investointitalletuksen tekemisestä.

Valtiovarainministeriö tai sen määräämänä verohallitus voi erityisen painavista syistä hakemuksesta kokonaan tai osittain vapauttaa talletusvelvollisen suorittamasta suhdannetalletusta tai sille perittyä tai perittävää viivästyskorkoa, jäämämaksua ja viivekorkoa.

18 §

Sen estämättä, että suorittamatta olevaa talletusta on 1 momentin nojalla lyhennetty, on talletusvelvollisen suoritettava viivekorko. Viivekorko lasketaan talletuksen lyhennytylle osalle talletuksen palauttamispäivään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1579

Asetus verotusmenettelystä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita valmistelemaan määrätyn ministerin esittelystä säädetään 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 95 §:n nojalla:

1 §

*Sijoitusrahaston ja eräiden yhteisöjen
ilmoittamisvelvollisuus*

Tuloverolain (1535/92) 20 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja varallisuusverolain (1537/92) 5 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, verotusta varten kehotuksetta antaa varojaan ja velkojaan koskevat tiedot sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

2 §

*Verotarkastuksessa esitettävä aineisto ja
omaisuus*

Verotarkastuksessa on esitettävä tarkastettavaksi kaikki elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä aineisto ja omaisuus. Aineistolla tarkoitetaan tasekirjaa, tase-erittelyjä ja muita kirjanpitokirjoja, tilipuitteita käyttöaikaa koskevin merkinnöin, kirjaussuunnitelmaa, koneellisen kirjanpidon menetelmäkuvausta, tositteita, kirjeenvaihtoa sekä muuta kirjanpitoaineistoa, muistiinpanoja, sopimus- ja velkakirjoja, pöytäkirjoja ja muuta laskentatoimeen kuuluvaa aineistoa. Aineiston esittämisvelvollisuus koskee kirjallisia ja kuvallisia esityksiä (*asiakirja*) sekä sellaisia tietovälineitä, joiden sisältö on

luettavissa, katseltavissa, kuunneltavissa tai muuten ymmärrettävissä vain teknisin apuvälinein (*tekninen tallenne*). Omaisuudella tarkoitetaan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan kuuluvia varastoja ja muuta omaisuutta.

Esittämisvelvollisen on esitettävä tarkastettavaksi myös kaikki muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

3 §

Verotarkastuksen suorittamispaikka

Verotarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa, tilitoimistossa tai lääninverovirastossa. Jos verotarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa tai tilitoimistossa, verovelvollisen on asetettava verotarkastuksen suorittavan virkamiehen käyttöön tarkoituksenmukaiset tilat ja apuvälineet sekä apulaiset. Asiakirjat ja tekniset tallenteet on esitettävä tarkastettavaksi tai toimitettava sinne, missä tarkastus suoritetaan. Teknisistä tallenteista on viranomaisen kehotuksesta valmistettava jäljennökset tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Apuvälineellä tarkoitetaan kirjoitus- ja laskukonetta, kopiointilaitetta sekä tietokonetta tai muuta teknistä apuvälinettä, jolla tekniset

tallenteet voidaan saattaa luettavaan, katseltavaan, kuunneltavaan tai muuten ymmärrettävään muotoon.

4 §

Asiakirjojen allekirjoittamatta jättäminen

Verotusta koskevaan päätökseen tai muihin asiakirjaan, joka annetaan automaattista tietojenkäsittelyä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen, voidaan jättää allekirjoitus merkitsemättä.

5 §

Verotustietojen ilmoittaminen kunnalle ja seurakunnalle

Lääninveroviraston on ilmoitettava verotuksessa maksuunpantujen veroäyriä yhteismäärä tai arvio niistä kunnalle ja seurakunnalle viimeistään verotuksen päättymisvuotta seuraavan vuoden syyskuun 16 päivään mennessä.

6 §

Maksuunpano- ja äyritiedot

Kultakin verovuodelta kootaan verosaaja-kohtaiset maksuunpano- ja äyritiedot toimitetusta verotuksesta. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset tietojen sisällöstä.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

7 §

Veronhuojennus- ja veronlykkäyspäätöksistä ilmoittaminen

Veronhuojennus- tai veronlykkäyspäätöksen tehneen viranomaisen on lähetettävä jäljennös päätöksestä asianomaiselle lääninverovirastolle sekä, jos päätös koskee myös kunnallis- ja kirkollisveroa tai kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua, myös kunnalle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle.

8 §

Muutoksenhakua koskevien asiakirjojen säilyttämien

Lääninoikeus lähettää verovalitukseen antamansa päätöksen saatua lainvoiman ja korkein hallinto-oikeus valituksen ratkaistuaan valitusta koskevat asiakirjat lääninverovirastoon säilytettäväksi.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1959 annettu verotusasetus (530/59) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Veroluokitusta, muutoksenhakua veroluokitukseen ja metsätalouden tuottoperusteiden vahvistamista koskevia verotusasetuksen säännöksiä noudatetaan sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen tämän asetuksen voimaantumista.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1580

Asetus
ennakkoperintäasetuksen 38 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun ennakkoperintäasetuksen (904/78) 38 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1618/93) seuraavasti:

38 §

Ennakonpidätys on 28 prosenttia ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitetusta korosta, voitto-osuudesta ja jälkimarkkinahyvityksestä. Ennakonpidätystä ei toimiteta, jos suorituksen määrä on pienempi kuin 100 markkaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1549—1580, 10 ¹/₄ arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995